உ

சுபமஸ்து.

சமுத்ரயாத்ராவிசாரம்.

இது

பல பண்டிதர்களின் அநுமதியைப் பெற்று

தரும சாஸ்திரக் கருத்தைத் திரட்டி

கும்பகோணம் காலெஜ

S. நாராயணசாமி ஐயரவர்களால்

தமிழில்

வசன நடையாக எழுதப்பட்டு

ஸாது. சேஷையரவர்களால்

பிரஸிதகுசெய்யப்பட்டது.

கும்பகோணம்

ஜி வெ. ப. கிருஷ்ணசெட்டியார் அவர்களது

"லார்ட்ரிப்பன் அச்சாபிஸில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி-ஆ புரட்டாசிமீ.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை.

மீ. சாமிநாதன் M. A.,
B. A.,
ஆயுள்காலம்
உரியது

சுபமஸ்து.

முகவுரை.

இச்சிறுபுத்தகம், கும்பகோணம் போர்ட் டவுன் ஹாலில் எனது நண்பர் மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ எஸ்- நாராயணசாமி ஐயரவர்கள் செய்த பிரசங்கத்தின பிரதிரூபம். இது பல நண்பர்களின் விருப்பத்தை அநுசரித்து என் வேண்டுகோளின்படி மற்படியாரால் பல தர்மசாஸ்திரபண்டிதரின உதவியைக்கொண்டெழுதப்பட்டது. இதில் சமுத்திரயாத்திரையால் துவிஜர்களுக்குண்டாகும் தோஷமும் அதன் நிவாரகமும் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தில் இவ்விஷயத்தைப்பற்றியுள்ள கருத்து, பல தர்மசாஸ்திரவித்வான்களின் அபிப்பிராயத்தினடிப்படையாக்கப்பட்டிருப்பதே. இஃதன்றி இப்புத்தகத்தில் தற்காலத்து வழங்கிவரும் மானவ யாஜ்ஞவல்கிய பராசர ஆபஸ்தம்ப கௌதம போதாயனுதி தர்மசாஸ்திரங்களின் முடிவான கோட்பாடுகளே அமைந்துள்ளன.

இச்சாஸ்திர விசாரத்திற்கு இப்பொழுது எம்மைத் தூண்டியது யாதெனின், சொற்பகாலத்திற்குமுன் சமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெற்ற மகா-ஸ-ஸ-ஸ்ரீ அகிலாண்டையரவர்களின் குமாரன் குமாரத்திகளுக்கு ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரிமடத்தாரால் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமே பெரியோரால விதிக்கப்பட்டதை ஆக்ஷேபித்துப்பேசுவது சாஸ்திரமுறையன்று; ஆயினும் இரண்டோரிடங்களில் ஆக்ஷேபம் பிறந்ததால் மூலசாஸ்திரங்களை ஆராயப்புகுந்தனம். யானும் என் நண்பரும் இவ்வித ஆராயச்சிகளுக்கு தொடங்கியது ஷை சுவாமியவர்களிடத்து விசுவாசக்குறைவினாலன்று; பகுதிக்குறைவினாலுமன்று. அவர்கள் அபிப்பிராயத்தையும் குமபகோணம் சுவாமிகள் அபிப்பிராயத்தையும் சிரமேற்கொண்டு, அவற்றிற்கு எதிர்வாதம் செயவோர்க்குச் சாஸ்திரத்திற் சிறிதேனுமாதாரமுளதோவென்று ஐயமறத்தெளிந்துணர்ந்து சாஸ்திரச்சிரத்தையுள்ளோரும் அதன் பரிசோதனைக்கு அவகாசமில்லாதவருமாகிய பிறருக்கு உண்மையைத் தெரிவிக்கவேண்டிய மெமாலியன்றது செய்யப்புகுந்தனம். சமுத்திரயாத்திராதோஷ விவுயச் சாஸ்திரத்தில் உள்ளனவெல்லாம ஒருவாறு திரட்டி இப்புத்தகத்திற் பட்டுளளன.

சுவாதந்திரியமில்லாத அஜ்ஞானதசையிற் சம்பவிக்கும் தோஷம் பெருந் தோஷமாகாது; அல்பதோஷத்திறகு இடமிருப்பினும் அது பிராயச்சித்தத்தால் நீங்கக்கூடியதேயென்பது சாமானியருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியதாயிருக்க நிஸ்ஸந்தேகமான இவ்விஷயதிற் கக்ஷிபேசவும் காரணமுளதோ அறியேம். பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதற்காக இக்கக்ஷியெனின் அவ்வாறு எண்ணவும் இடமில்லை; ஏனெனின் தன் பாபத்திற்கு மிகப்பச்சாத்தாபத்துடன் பரிகாரம் தேடுபவனுக்கிரங்காது அவனை நீக்கக் கருதுவது பிராஹ்மண்யத்தை நிலைநிறுத்துவதன்று. தமக்குச் சௌகரியமென்று தோன்றுவதையே பிரமாணமா

கக்கொண்டு சிலர் பாபத்திற்கஞ்சாது நடந்துவருவதைத் தினந்தோறும் கண்ணுற்றிருந்தும் அவரை ஒருவிதத்திலும் கண்டியாது நிற்றலும் பிராஹ்மண்யதத்தை நிலைநிறுத்துவதாகாது. அவ்வாறு பிராஹ்மண்யதத்தை நிலைநிறுத்துவேமெனக் காட்டுவோர், பிராஹ்மணருக்குக் கொலைசெய்தல், திருடுதல், அசத்தியபேசுதல், சுராபானஞ்செயதல் முதலியவை பாதகங்களேயல்லவென்று எண்ணுபவர்போல் அவற்றிற்காக ஒருவிசாரமுமின்றி அறியாபபருவத்திற் கப்பலிற்பேர்வது எல்லாவற்றிலும் கொடியபாபமெனத்தோன்றுமாறு அவ்விஷயத்தில் கூகடுமையாயிருப்பது எந்தச்சாஸ்திர ஆதாரத்தாலோ அறியேம்.

இதுநிற்க, வைதிகாகளிற் பெரும்பான்மையோர் வைதிகக் கிரியைகளை மாத்திரம் ஒருவாறு கற்றவரன்றித் தாமசாஸ்திரகதையே பாராதவர் இத்தனமையராகிய அவ்விதர் சொல்வதையே தாமசாஸ்திரமென மயங்கிச் சாஸ்திரமறியாச்சில ராதவறிப்போகின்றார்கள் நாம் விசாரித்தறிந்தவில தாமசாஸ்திரபண்டிதர்களின் அபிப்பிராயமெல்லாம் ஒருவகைப்பட்டதாகவே இருக்கின்றது அவ்வபிபிராயம் இப்புத்தகத்திலடங்கியேயாம். வேறுபிபிராயமுண்டெனின் அதைச் சாஸ்திரஆதாரத்துடன் கூடக ஆவலோடிருக்கின்றனம் எவரிடத்திலாவது நம்முடைய தாமசாஸ்திரங்களைப் பலர் அறிபமுன்னரே நமக்குப் பெருமபயனும்.

இப்புத்தகத்தின் தலைபபிலெழுதபபட்டுள் அரசனொன்போ ரறவோர் மற்றெவ்வுயிர்க்குரு செந்தணமை பூணுமொழுக லான" எனற திருக்குறளிற் சொல்லியதைப் பிராஹ்மணரெனப் பெயரபடைந்தாமெல்லாம் எபபொழுதும் கருத்தில்வைக்கவேண்டும், அதாவது பிராஹ்மணருக்குப் பெரியவிரதம் ஜீவகாருண்யமே எனபது அகைவிடடால் நடத்து சாரியமெல்லாம் பயனில்லாதனவேயாம். மாபாரதத்திற்கூடிய ஒருசபையில் ரீமத் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் "கருணைபாராட்டி இபபிராயசித்தம் வதிசசார்" எனறு ஒரு சிறந்தபண்டிதர் கூறவேறொருவர், அக்கருணையே மிகதோஷமெனட பலர் எண்ணுமபடி அதை இகழ்ந்து பேசினர் இவ்வகை யாடடவடன பிராஹ்மணயத்தின் சரி இவ்வாறுமிறறே, இனி நமக்கு மீடசியாதோ வெனறு எமமனம் மிக ஏங்கிவருந்தியது அவ்வாறு இகழ்ந்தவரும் சாவுசாரணமாய இபபுத்தகத்தைப் படித்துத் தமமுடைய துரபிப்பிராயத்தை மாறற முயலுவாரென்று நபுகிறோம்

மனு சொன்னபடி, மனிதனுக்குக் குருவும் தாமமான சாடசியும் அவனுடைய அந்தராத்மாவே பாகையால் அதை இழக்கக்கூடாது. அவ்வாறு மனச்சாடசிகொப்பாக நடுவுநிலைமையில் நின்று நியாயத்தை எல்லோரும் விசாரிப்பாராக.

சும்பகோணம்.
விரோதி-ஆவணி
புரட்டாசி மீ

ஸாது சேஷையர்.

சுபமஸ்து

அந்நா ளெனபோ றவோர்மற் றேவ்வுயிர்க்குத்
செந்நாணமை பூணிடோழுக லான் ”

சுபபோனம போராட டவுன் ஹூரலில 1889-ம்ஆண்டு ஜூலைமீ 28உ ஞாயிறுவுசகிழமை ஸாயங்காலம் பரதநதராவஸ்தையில இரணடு பிராமணசகுழநதைகளுகுகு நேரிடட சமுத்திரயாத்திரையைபபறறி நடநத பிரசங்கம —

குழந்தைகளின் விருத்தாந்தம்

எங்கள தாயதநதைகள பிராமணநெறியிலேயே இருந்தகாலத்துப் பிறந ஒரு புருஷகுழநதையும ஒரு பெணகுழந்தையும அதிபாலியாவஸ்தையில அநதாயதநதைபாகளுடனே ஆவவிட ரினனறுங கபபலேறிச சமுதரயாததிரை செயது சிமைநகுக (லண்டன) சென்றாகள. பினபு அவ்களுடன் இவ்விடத்திற்குத திரும்பிவரதபாலத்ய சிறுவனுகுப பிராயம 60; பெண்ணுகுப பிராயம 7. இவ்விடததிறகு வநதபினனரும 2—ரு வருஷகாலம் தாய்தநதையாகளின ஆதீனத்திறகுளளேயிருந்து தமகுகுச் சறறு அறிவுவந்தவுடன், அகுகுழந்தைகளிருவரும, "ராம பிராமணகுலததில ஜநிதது பிராமணரிற் புருஷனாகுரிய முகிய ஸமஸகாரமாகிய உபநயநமும, ஸ்திரீகுகுரியதாகிய விவாகமும, இனனமநாளகுகுச செயயபபடவில்லையே, உபநயநத்திறகுப் பரம அவதியாக விதிக்கபபடடிருபபது சுமாரு பிராயம சமீபிககின்றதே; விவாகத்திற்குரிய காலமும மூனறே" எனறு மிகவும அநுதபிதது தங்கள் தாய்தந்தையாகளின ஒரகூடியினனறு நீங்கி ஸவாதந்தரியமில்லா அறியாபபருவத்தில் தாயகளுகுகு நேரிடட சமுதரியாததிரை, ஈபாநதிரவாசம முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திரம விதிததிருகுகும பிராயசசித்தங்களைத் தங்களாற செயவிப்பிததுத் தங்களைப்பரிசு தாகளாகுகிப பிராமணஸம்ஸகாரங்களுகுகு அர்ஹர்களாகச்செய்ய வேணடுமெனறு மிகவும மனமுருகி ஸ்ரீமதஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியசுவாமிகளவாகளைப் பிரார்தததது வேணடிககொணடாகள. அப்பெரியோ அவாகள் அநுதாபததிறகிரங்கி தாமசாஸ்திரப பிரமாணையளள தம்மடததது வித்வதகோஷ்டியைககொணடு சாஸ்திரபரிசோதனைசெய்வித்து அச்சாஸ்திரத்தால் அக்குழந்தைகளுகுகு விதிதமாயேறபடும பிராயசசித்தங்களடங்கிய ஸ்ரீமுகம் பிறப்பித்தாரகள. இப்பிராயசசித்தங்கள் சாஸ்திரவிதிதமான பிராயச்சித்தங்களே யென்றும் இவைகளால அகுகுழந்தைகள தோஷமநீங்கிப் பரிசுததாகளாய்ச் சமஸ்தவிதமான ஸவ்வியவகாரங்களுகுகும் அநுகாளாருர்களென்றும் ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகத்தையனுசரிநது ஸ்ரீமத ஆவணிசி வகரமடத்தினின்றும் ஸ்ரீமத் கும்பகோணம் மடத்தினின்றும் பிரமாணர் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தன.

விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தங்களாவன:—சேதுஸ்நாநம், இராமநாத தரிசனம், ஸஹஸ்ர கிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானுதி அநேகதானங்கள், பிராமணபோஜன முதலியவை.

இப்பிராயச்சித்தங்களை அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவிற கிரமப்படி செய்விக்க ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிமடத்து வித்வத்கோஷ்டியிலொருவராகிய பிரஹ்மஸ்ரீ கோபாலசாஸ்திரிகளென்பவர் நியமித்தனுப்பப்பட்டார். அவர் அக்குழந்தைகளுக்குச் சேதுவில் சகலமும் விதிப்படி நடப்பித்து மடத்திறகு அவ்விவரத்தை யறிவிக்க மடத்தினின்று, அக்குழந்தைகள சமஸ்தோஷமும்நீங்கிப் பரிசுத்தர்களானார்கள்; சமஸ்தவிதமான சவ்வியவகாரங்களுக்குமர்காகளானார்களென்று அநுக்ரகம் உண்டாயிற்று.

இவ்வாறு அநுக்ரகம்பெற்ற குழந்தைகளில மூத்தவனாகிய குமாரனுக்கு அவனுடைய ௯-வது பிராயத்திறகுள் இராமேசுவரத்திறகுளே கோபால சாஸ்திரிகள் உபநயநமும் நடப்பித்தார்.

இராமேசுவரத்தினின்றும திருமபிவரும மார்க்கத்தில அசரிறுவனும் பெண்ணும் தங்கள் பெரியோரினுபாவப்படி புண்ணியதீர்த்தஸ்நாநம், புண்ணியக்ஷேத்திரவாசம் முதலியவை செய்துகொண்டு இகுமபகோணத்திற்கு வந்தார்கள். இவ்விடத்தில் ஸ்மார்த்தர்களில் வேதாந்தங்களாகிய முக்கியமான எல்லாப்பிராமணர்களுடைய அநுமதியுடன் அநுக்ரகமும்பெற்றுக காவேரி ஸ்நாநம்செய்து தேவாலயதரிசனங்களும பணனிய பிராமணஸாதர்பபணையும் செய்தார்கள்.

இதனபின்னர் இகும்பகாணத்திலேயே சென்ற ஆனுமாசத்தில் கலியுவது பிராயத்திற்குள் பெண்ணுக்கு விவாகமநடந்தது. அப்பெண்ணின இளையதாயாரும் (தாயின்தங்கை) ஆதரவில பாரகாவும கன்னிகாதானம் செய்துகொடுத்தார்கள். இவ்விவாஹ தம்பதிகள் அதிசிஷ்டர்களான பிராமணோத்தமர்களின் அநுக்ரகம் அடைந்தார்கள் இவ்விவாகசம்பந்தமாய்க் கூடுகப்பட்ட விதவத்சபைக்குத் திருமதஸ்தாகளிலுமுள்ள, தாகக வியாகரண மீமாமஸாதி சாஸ்திரபண்டிதர்களும் இருகுகு எஜுஸ் ஸாம வேத பாரங்கதாகளும அநுஷ்டாதாக்களான அநேகம்பெரியோர்களும் இவ்வூரிலிருந்தும பிற ஊர்களிலிருந்தும வந்திருந்தார்கள்.

மேற்சொல்லிய விருத்தாந்தத்தில நாம் கருத்தில வைககவேண்டியது யாதெனில்:—

ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி சுவாமிகளவர்கள் சாஸ்திரபரிசோதனையின்மேல் தம் மடத்து வித்வத்கோஷ்டிகுக் சாஸ்திரவிஹிதமென்று தோனறிய பிராயச்சித்தத்தாற் பரதந்திராவஸ்தையில் ஒருபுருஷக்குழந்தைககும் ஒருபெண்குழந்தைக்கும கேர்ந்த சமுத்திரயாத்திரை முதலிய பாபங்களைப் பரிகரித்து அவர்களைச் சுத்தா

களாக்கிச் சவ்வியவகாரத்திற்கு ஆகளாகச்செய்தார்கள். இதை அங்கீகரித்து ஸ்ரீமத் கும்பகோணம், ஆவணி சங்கரமடங்களினின்றும் ஸ்ரீமுகங்கள் பிறந்தனவென்பது.

ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகளவர்களுடைய யோக்கியதாம்சத்தைக் குறித்துப் பேச நான் அநர்கனுயினும் தெரிந்துகொண்ட இரண்டொரு சங்கதிகளை இவ்விடத்திற் சொல்லவேண்டியிருத்தலால் அவ்வாறு சொல்வதற்கு எனக்கு அனுமதிதரவேண்டுமென்று மிகவும் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்தஸ்வாமிகள் (தம் பூர்வாச்சிரமத்தில்) அதிப்பிரஸித்தமான வித்வத் பரம்பரையிற் பிறந்தவரொன்பதன்றித் தாமே பெரியவித்வான். மகாபெரியவராகிய முன்னிருந்த சுவாமிகளவர்களால் அதிபாலியம்முதலே நன்னெறியிலேயே பயிற்றுவிக்கப்பட்டு வந்தவர்; மேலும் இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையில் புகழ்ச்சியையும், இகழ்ச்சியையும், ஒரேவிதமாய் எண்ணுபவர்; ஒருவித இலாபத்தையும் எதிர் பார்ப்பவரல்லர். எப்பொழுதும் சிஷ்டர்களாலும் வித்வத்பிரமுகர்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளவர். இம்மஹானின் ஸ்ரீமுகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தம் இவ்வளவு பரியாலோசனையின்மேல் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதும், அதை விதித்தோர் அது சாஸ்திர சம்மதமானதே யென்பதை இவ்வளவு தூரம் மனப்பூர்வமாயுணர்ந்து சொல்லியிருக்கிறரென்பதும் அந்த ஸ்ரீமுகபத்திரிகையின முடிவில் எழுதப்பட்டிருக்கும் மூன்று சுலோகங்களாற செவ்வையாய் விளங்கும்.

அவற்றின்கருத்பரியம்:

(க) "தங்களுடைய கலவி மான ஹிதாதிய விஷயங்களிலும் பரதந்திரர்களாயத தங்கள் போஷகர்களின ஆதீனங்களான அதிபாலியரானகுழந்தைகளுக்கு நேரிடுமதோஷம பிராயச்சித்தத்தால் நிவாரணமாகாததாயுமிருக்குமோ?"

(உ) "குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாத்திரை முதலியபாபங்கள், சேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், பிராமணபோஜனம் முதலியவைகளால் நிவிர்த்தியாகின்றனவென்பதில, தர்மசாஸ்திரத்தின் சூக்ஷமத்தைத் தேர்ந்துணர்ந்தோர் எவர்க்காவது சந்தேகமுமுண்டாகுமோ?"

(ங) "கஉ-வருஷப பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ள பிரஹ்மஹத்தியாதி மஹாபாதகங்களுக்கு அப்பிராயச்சித்தத்திற்கும் பிரதிநிதியாக இராமேசுவரஸ்நாநம் பிராயச்சித்தமாகவிதிக்கப்பட்டிருக்க, குழந்தைகளுக்குநேரிட்ட சமுத்திரயாததிராதோஷமானது சேதுஸ்நாநத்தாற் போகாதென்பதுமுண்டோ?"

இவ்வாறு எழுதப்பட்டுள்ளவற்றைப் பார்த்தும் மாயூரத்தில் ஒருவர், பலர்கூடிய ஒருசபைமத்தியினின்று வாய்கூசாமல் மேற்குறித்தபிராயச்சித்தம் முகதாக்ஷிணியத்தின்நிமித்தம் விதிக்கப்பட்டதேயன்றி, சாஸ்திரசம்மதமானதாக எண்ணித்தீர்மானிக்கப்பட்டதன்றென்று சொன்னார். கட்சி ஆவேசத்தில்

அவர் இவ்வாறு கூறினரென்றே எண்ணுகிறேன். பின்னர் இவ்வதிவாதத்தைக்கு அவர்மனமே அவரை மிகவருததியிருக்கலாம். இரண்டொருவர் அச்சபையிற் சங்கராசாரியரின் இந்த ஸ்ரீமுகத்தீர்ப்புக்கு நாம் கட்டுப்பட்டவரல்லரென்று மிகப்பிரதாபமாய்ச் சொல்லிகொண்டார்கள். இவ்வாறு கூறியவருங் கூடத் தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சததியத்திற்கும் நாம் கட்டுபடமாட்டோமென்று ஒருசபையில வெளிப்படையாய்ச் சொல்ல அஞ்சுவாரொன்றே எண்ணுகிறேன். இப்பிராயச்சித்தத்தீர்ப்பை இவ்வாறு நிராகரித்துப்பேசுவது முறையோவென்று சற்று விசாரிப்போம்.

பாபம் இருவகை.

இவ்விருவகைக்கும் இருவகையான பிராயச்சித்தம்.

பிராயச்சித்தப்பிரகரணத்தில்(க)மனுஸ்மிருதி(உ)பராசரமாதவீயம்(ரு)யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேசுவரீயம் (ச) பிருஹஸ்பதிஸ்மிருதி (ரு) ஆபஸ்தம்பதர்மம் (சு) போதாயனதர்மம் (எ) கௌதமதர்மம (அ) வஸிஷ்டதர்மம் (கூ) ஹேமாத்திரிமுதலியவைகளெல்லாம், பாபம் ரகஸ்யபாபம் பிரகாசபாபமென இருவகைப்படுமென்றும், ரகஸ்யபாபத்திற்கு ரகஸ்யமாகவே பிராயசித்தம் செய்தல் வேண்டும்; பிரகாசபாபத்திற்குப் பிரகாசமாகவே பிராயச்சித்தம செய்தல்வேண்டுமென்றும் சொல்லுகின்றன.

ரகஸ்யபாபமும் அதன் பிராயச்சித்தமுறையும்

க. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்ய பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், சுரு-வது பக்கம்.

"செயபவனுக்குமாதிரமாவது டாருடைய சகாயமின்றிச் செயதல கூடாதோ அப்பழிப்பட்டவனுக்குங்கூடவாவது தெரிந்தபாபம ரகஸ்ய பாபமெனப்படும்."

உ. போதாயனதர்மம் ச-ம் பிரச்னம், ச-ம் அதியாயம், க-சூத்திரம.

"ரகஸ்ய பிராயசித்தமானது பாபஞ்செய்தவனாலேயே விதிக்கப்படவேண்டும், மற்றவர்கள் விதித்தல் கூடாது."

ரு. விஜ்ஞானேசுவரீயம், ரகஸ்யப் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், சுரு-வது பக்கம்.

"ரகஸ்யபாபமுடையவன தர்மசாஸ்திரம் தெரிந்தவனாலல் பிறருக்குதெரியாமல் தனக்குநேர்ந்தபாபத்திற்குப் பிராயசித்தத்தை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். சாஸ்திரமதெரியாதவனாயின வேறு யாரோ ஒருவனுக்குப்பிரஹ்மஹத்தியாதி தோஷம்நேர்ந்திருக்கிறது; அதற்கு ரகஸ்யபபிராயச்சித்த மென்னவென்று வேறொருவன்பொருட்டுக்கேட்பவன் போலவே கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டு அனுஷ்டிக்கவேண்டும். ரகஸ்யபாபத்தை ஒருசபையிறசொன்னால் அப்பாபத்திற்கு அதிகப் பிராயச்சித்தமுண்டு."

ச. ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரச்னம், எ-ம் படலம, உக-ம் கண்டம், கசூ-ம் சூத்திரம்.

"ஒருவனுக்கு மற்றொருவன் பாபஞ்செய்தானென்று தெரிந்தால் அதைத் தான் முதலில் பிறருக்கு வெளியிடலாகாது. ஆனால் தான் செய்யும் தர்மகாரியங்களில் அந்தப்பாபஞ்செய்தவனை விலக்கக்கடவன்."

டு. கௌதம தர்மம், உக-ம் அத்தியாயம் கஎ-கஅ-ம் சூத்திரங்கள்.

"ஒருபிராமணன்மேல் குற்றம்சொல்வதினால் குற்றம்சொல்லுகிறவன் குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவனுக்குள்ள பாபத்திற்குச் சமானமான பாபத்தையடைகிறான். குற்றஞ்சொல்லப்படுகிறவன்குற்றமற்றவனேல் அவன மேலாரோபிக்கப்பட்டதோஷத்திற்கு இரண்டுமடங்கான தோஷம் குற்றஞ்சொல்லுகிறவனையடைகிறது."

யாஜ்ஞவல்கியம், கூ-ம் அத்தியாயம், உஅரு-ம் சுலோகத்திலும்இக்கருத்தே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது

கூ. ஹேமாத்ரி பிராயச்சித்தப் பிரகரணம்,மைசூர்ப்பதிப்பு, சகஉ-ம் பக்கம்.

"மனு:—பிரகாசப்படுத்தப்படாத பாபத்தையுடையவன் மந்திரத்தாலும் ஹோமத்தாலும் சுத்தப்படுத்தப்படவேண்டியவன்."

பிரகாசப்பிராயச்சித்தமுறை.

எ. பராசரமாதவீயம் பிராயச்சித்தப்பிரகரணம் கசகூ-ம் பக்கம்.

"பிருஹஸ்பதி,யாஜ்ஞவல்கியர்:--பிரகாசதோஷமுடையவன் பரிஷத்சம்மதமான விரதத்தைச்செய்யவேண்டும்."

அ. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம்,சகஉ-ம் பக்கம்.

"மனு:—பிரகாசபாபங்களுடையவன் பரிஷத் அனுமதியின்மேல் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டும்."

கூ. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்ட ஆரம்பம், உ0டு-ம் பக்கம்.

"பாபஞ்செய்து பச்சாத்தாபம் அடைந்தவனுடைய சித்தங்கலங்கிக்கெட்டுப்போகின்றது. அந்தச்சித்தமானது பரிஷத்தினால் ஏற்படுத்தப்படும் எப்படிப்பட்ட விரதத்தின் அனுஷ்டானத்தினாற் பெரும்பாலும் நிச்சயமாய்ச் சரியாகச்செய்விக்கப்படுகிறதோ அந்தவிரதம் பிராயச்சித்தம்."

க0. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், சகஉ-ம் பக்கம்.

"தன்பாபத்தைச் சபைக்குப்பிரஸித்தப்படுத்துவதினாலும், பச்சாத்தாபத்தாலும், விரதானுஷ்டானத்தாலும், வேதாத்தியயனத்தாலும் பாபஞ்செய்தவன் பாபத்திலிருந்து நீங்குகிறான். தனக்கு நேரிட்டதோஷத்தை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ஒருவன் எடுத்துப்புலம்புகிறானோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பாம்பு சட்டையினின்று நீங்குவதுபோலப் பாபத்தினின்றும் விமோசனமடைகிறான்."

பரிஷத்லக்ஷணம்.

கக. பராசரமாதவீயம், பரிஷத் லக்ஷணப்பிரகரணம், உ௨-ம் பக்கம்.

"வேதம் வேதாங்கம் இவைகளையறிந்தவரும் தம்முடையகர்மங்களைச் சரியாய் நடத்திவருகிறவருமாகிய பிராமணருக்குத்தன்பாபத்தைத்தெரிவித்தல்வேண்டும்."

விஜ்ஞானேசுவரர், ஹேமாத்திரி, போதாயனர், வசிஷ்டர், கௌதமர், முதலியோரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்கள்.

கஉ. வசிஷ்டதர்மம், -ம் அத்தியாயம், ௫-ம் சூத்திரம்.

"வேதம் அறியாது தமக்குரியகர்மங்களைச் சரிவரச்செய்யாது பெயரால்மாத்திரம் பிராமணனென்றுவிளங்குபவர் பல்லாயிரமபெயர்கள் சேர்ந்தாலும தர்மசாஸ்திரம்விதிக்க ஒருபரிஷத்தாகார்கள்."

மனுஸ்மிருதி, கஉ-ம் அத்தியாயம், ககச-ம் சுலோகத்திலும் இவ்வாறேசொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கங. ஏமற்படி ௭-ம் சூத்திரம்.

"வேதம் நன்றாயத்தெரிந்த நான்கு அல்லது மூன்று பிராமணர்கள் சொல்வதைத் தர்மசாஸ்திரமாக அவசியம கொள்ளவேண்டும். வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாத ஆயிரமபெயர்கள் சேர்ந்துசெய்யும்தீர்ப்புத் தாமசாஸ்திரமாகாது."

கச. போதாயன தர்மம்,க- பிரச்னம், க- அத்தியாயம், க—கண்டிகை, ௩-ம் சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரம் விதிப்பதற்கு ஐந்துபெயர்களிருக்கலாம், மூன்று பெயர்களிருக்கலாம், மறுவற்றவராய் ஒருவரிருந்தாலும்போதும், வேதப்பிரஜ்ஞையில்லாதவர் ஆயிரமபெயர்களிருந்தாலும போதாது."

கடு. கௌதமதர்மம், ௨௮-ம் அத்தியாயம், ௫௦, ௫௧-ம் சூத்திரங்கள்.

"தன்ஸ்வகாமத்தைச் செவ்வையாய்த்தெரிந்து அதை ஆசரித்துவருதலோடு வேதம அறிந்துமிருக்கிற ஒரு சுரோத்திரியன் செயயும நிர்மானத்தைக் கைகொள்ளவேண்டியது. ஏனெனில் அப்படிபபட்டவன் ஒரு பிராணிவிஷயத்திலும அஹ்யாயமாய் அநுகூலத்திற்காவது பிரதிகூலத்திற்காவது காரணமாகமாட்டான் ; சாஸ்திரத்தையே கண்ணாக உடையவனாகையால்."

கசு. போதாயனதர்மம், க-பிரச்னம், க-அத்தியாயம், க-கண்டிகை, கடு-ம் சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரம் அறிந்தவன் காலத்தையும், பாபம்செய்தவனுடையபிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை இவையெல்லாவற்றையும், செவ்வையாய்ப்பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக் கடவன்."

வஸிஷ்ட தர்மம், கக-ம் அத்தியாயம், கூ-வது சூத்திரத்திலும் இவ்வாறே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்சொல்லிய பிராயச்சித்த நியாயத்தையும் பரிஷத் ஸ்க்ஷணத்தையும் என்மேல் தயைசெய்து கேட்டருளிய ஸப்பியர்களுக்கு நான் செய்துகொள்ளும் விஞ்ஞாபனம் யாதெனில்:—

தங்களுடைய அஸ்வாதந்திரியகாலத்தில் தோஷம்நேரிடப்பெற்ற சூழ்ந்தைகள் மிகவும் அநுதபித்துத் தங்களுடைய பிரகாசமானபாபத்தை மிகப்பூச்சாத்தாபத்தோடு சுவயமே மகாவித்வானும் எப்பொழுதும் வித்வத்பிரமுகர்களால் சூழப்பட்டவருமாகிய அதிஶிஷ்டரான ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரிசுவாமிகளவர்களிடத்தில் தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அவர்களும் தம்வித்வத்கோஷ்டியோடு எல்லாவிஷயத்தையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பாபபரிகாரவிரதத்தை (பிராயச்சித்தத்தை) விதித்தார்கள். இந்நிர்மானத்தை நிராகரித்துப்பேசுவது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சுருதியத்திற்கும் ஒத்ததோவென்பதைப்பற்றி ஸப்பியர்கள் ஆலோசிக்கவேண்டுமென்பது.

என்புந்திக்கேற்க இத்நிர்மானத்திற்குக் கட்டுப்படமாட்டோமென்பது தர்மசாஸ்திரநியாயத்திற்கும் சுருதியத்திற்கும் கட்டுப்படமாட்டோமென்று சொல்வதையொக்கும்.

இதுநிற்க, சமுத்திரயாத்திரையைக்குறித்துச்சாஸ்திரந்தான் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்று விசாரிப்போம்.

ஸமுத்திரயாத்ராதோஷந்தைப்பற்றிய தர்மசாஸ்திரம்.

கஎ. ஹேமாத்ரி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், காராக்ரிருகப்பிரவேசம், கஙகூ-ம் பக்கம். (மைசூர்ப்பதிப்பு)

"மூன்றுநாள் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தல் ஔமாசக்காராக்கிருகப்பிரவேசத்திற்குச்சரி. காராக்கிருகப்பிரவேச தோஷக்காரனுக்கு ஸ்நாந சந்தியாவந்தனதேவபிதுர் தர்ப்பண அத்தியயன ஹோமாதிகள் இல்லாமறபோவதால் அவன் சூத்திரன் தான்."

(குறிப்பு) இவ்விடத்தில் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுசொல்லப்படவில்லை.

கஅ. பராசரஸ்மிருதி, பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், உ-ம் பிரசுரம், க- அத்தியாயம், உ-ம் கண்டிகை, க-முதல் கூ-வரையிலுள்ள சூத்திரங்கள்.

"பதனீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க பாபங்களாவன:—

(க) "ஸமுத்திரயாத்திரை" (உ) "பிராமணசொத்தையோ நம்பிக்கையாய் வைக்கப்பட்ட சொத்தையோ திருடுதல்" (ங) "பூமிவிஷயமாய்ப் பொய்ச்சாட்சி சொல்லுதல்" (ச) "விலக்கப்பட்டனவோ படாதனவோவான பதார்த்தங்களை வாணிபம்செய்தல்" (ரு) "சூத்திரசேவை" (சு) சூத்திரஸ்திரீயினிடத்தில் புத்திரோத்பாதனஞ்செய்தல்."

இவற்றில் ஏதாவதொருகுற்றத்தைச் செய்பவனுக்குள்ள பிராயசசித்தம் இன்னதென்றுங்கூறியிருக்கிறார்.

(குறிப்பு) போதாயனதர்மத்திலன்றி வேறொன்றிலும் சமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறதாகவே தெரியவில்லை.

ஹேமாத்ரியில் காராக்கிருகப்பிரவேசப்பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளனத்தால் ஸமுத்திரயாத்திரையில் நித்தியகர்மங்களுக்கு வைகல்லியமுண்டாதலின், அதைப் பாதித்தியமுண்டுபண்ணும் குற்றமாகப் போதாயனர் சொன்னதொன்று செவ்வையாய்விளங்குகின்றது. மேலும் ஹேமாத்ரியில், பதிதப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ௩௬-வது பக்கத்தில் இன்னார்இன்னார் பதிதர்களென்று சொல்லுமிடத்து முதலில நித்தியகர்மபரித்தியாகியைப் பதிதனென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனாலும் போதாயனர் சமுத்திரயாத்திரைசெய்தவனைப் பதிதனென்று சொன்னதின் நியாயம் விளங்குகின்றது.

௧௬. ஸ்மிருதிரத்நாகரம், கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணம்	"இனனும் நர்மமறிந்தவர்களின் ஏற்பாட்டையே பிரமாணமாகவுடைய தர்மங்களாவன":-(அநேக தர்மங்களினிடையில அடியில்வருவன சொலலப்பட்டுள்ளன.)

"சமுத்திரயாத்திரைசெய்த சூவிஜன் (பிராயசித்தத்தால) பரிசுத்தனானாலும் இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகத்திற்கு (சேர்க்கைக்கு) அர்கனல்லன்."

* * *

"அதிதூரதீர்த்தயாத்திரை இக்கலிகாலத்துக்கூடாது."

* * *

"ஆபத்காலத்தில் பிராமணனுக்குச்சாஸதிரம் அநுமதிததிருக்கும் விர்த்தி இக்கலிகாலத்துக் கூடாது."

(கௌதமதர்மம், ௭-வது அத்தியாயததில் "ஆபத்காலத்தில் பிராமணன் க்ஷத்திரியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அதுகூடாவிடில வைசியவிர்த்தியை அநுசரிக்கலாம்; அக்காலத்திலும் கந்தம், அந்நம், சிவப்புச்சாயததுணிகள், பால், அதன்வேறுபாடுகளான தயிர் நெய்முதலியன, கிழங்குகள், பழம், புஷபம், மருந்து, தேன், ஜலம், சினைப்பசு, பசுக்கிடாரிக்கன்று முதலியவைகள் விற்றல்கூடாது" என்கிறார்.)

* * *

'சுவாத்தியாயத்தால் (தன்வேதத்தால்) திரவியந்தேடல் இக்கலிகாலத்துக்கூடா

* * *

"வாயால நெருப்பை ஊதுவது இககலிகாலத்துககூடாது."

"பத்துநாளவரையில நதியிலவநரபுநுழலாதில் ஸ்நாநஞ்செய்தல் இக்கலிகால துககூடாது"

* * * *

மேலசொலலியவாகியங்களாநுவதிபபிரமாணமுடையவாக்கியங்களல்ல; ஸ்மிருதிப்பிரமாணமுடையவாக்கியங்களுமல்ல, தாமமறிந்தோரிநசிலரின்கட்டுபபாட்டைப பிரமாணமாகவுடைய வாக்கியங்களென்பது அவறறின் தலைப்பிலஎழுதப்பட்டுளள ஸமிருதிநநாகரவசனநதால் தெரியவருகிறது. அவ்வாக்கியங்களால் இககலிகாலநதுககூடாவென்னறு விலககப்பட்டுள்ளவைகளை விலக்காது கைகொளளவதினால ஒருவரகுண்டாகுமதோஷம் இன்னதென்றுவது அத்தோஷநதிற்குப பிராயச்சித்தமாகுவது சொலலப்படவிலலை. இதுவனறி முற்கூறிய கட்டுபபாடடால விதிகக்ப்பட்டுளள எல்லாகநாரியங்களிலும் அககட்டுப்பாடடைப் பிரமாணமாகவொனறு நாமநடநதுவருகிறதாகவும் தெரியவிலலை. எனனில் அநகட்டுப்பாடடால் இககலிகாலநதுக் கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ள வையனல் புரிவடுதுச் சொல்லப்பட்டவற்றுள் ஒரு விடோன்றெழிந்த பலவாகநாரியங்கள் ஆபபொழுது ஸுகஜமான தினசரியைகளாயிநகி வருவன

"சமுத்திரயாதனைசெய்தவனான (பிராயசசித்தம் கால்) சுதனனுலும் அவனுடைய சுகநதிரதம இககலிகாலநதுககூடா" எனபது முநசொலலிய கட்டுபபாடடுவாகியங்களாகி ஒரு இதுவும் மறவாகியங்களைப்போன்றே ஸ்மிருதிப்பிரமாண முழிப்பிரமாணமுடைய வாகியமாறெனினும் தர்மமறிந்தோராற கூறபபட்டமையால பிரமாணமுடையவாகவே எண்ணப்படவேண்டுமெனனின், மவாறும பிரமாணமாகக்கொளளப்படும ஸ்மிருதிவாக்கிய ருவிவாகியங்களில் ஒரு யருசரிதத இநதவாகியமும பிறந்திருக்கவேண்டும். பினனு இவவாகியம சமுத்திரயாதரிரைக்குப பிராயச்சித்தம சொல்லும போதாயனவாகியமை ஆசிரயிகதுநிறகின்றது (போதாயனதர்மசதிலன்றி வேறொன்றிலும சமுத்திரயாதரிரைகுகுப் பிராயசசித்தம சொலலியிருப்பதாகத்தெரியவில்லையெனபது முன்னாககூறப்பட்டுளளது). ஆகையால இந்தவாக்கியத்தினாதபரியம, சமுத்திரயாதரிரை செய்யும் துவிஜனுககு நித்தியகர்ம வைகல்லியமுண்டாவதால் அவன் பிராயசசித்தத்தால சுதனனுலும் இக்கலிகாலத்திற் சங்கிரகத்திற்கு அரிகனல்லனெனறு செவ்வையாயதெரிகிறது. ஆகவே யாருககுநித்தியகாமங்கள் விதிகசப்படடுளளனவோ அவன் அககர்மங்களைச் சமுத்திரயாததிரைமுதலியவற்றின காரணத்தால பரித்தியாகஞ்செய்தால் கர்மவைகலலியதோஷம் நேரிடப்பெறறு ஹேமாதரிரி, போதாயனா முதலியோசொல்லியபடி பாதிததியமடைந்து மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தின்படி சுதனனுலும் இககலிகாலத்தில சங்கிரகத்திறகு யோக்கியதையறறவனுகிறான். அநுபநீதனுககு மேற்குறித்த நித்தியகாமம் விதிகப்படவில்லை

யென்பது எல்லாஸ்மிருதிகளாலும் போதாயனர், கௌதமர், வசிஷ்டர் முதலிய ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் எல்லாருக்கும் பிரஸித்தமாகத்தெரிந்தவிஷயமே. இதனால் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் உபநீதன் விஷயத்திலேயே விநியோகமென்பது சித்தமாகிறது.

ஆக்ஷேபம்.

ஆனால் சிலர், துவிஜன் என்கிறபதம் உபநயநமானவனைக்குறிப்பதன்றி உபநயநமாயிருந்தாலும் ஆகாவிட்டாலும் பிராமண ஜாதிசாமான்னியத்தையும் சொல்லும் பதமன்றோ? அவ்வாறிருக்க மேற்சொல்லியவசனத்தில் துவிஜன் என்கிறபதத்தால் பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தை அர்த்தஞ்செய்துகொண்டு, இக்கலிகாலத்தில் சங்கிரகம் கூடாதெனறிருப்பதாலும், உபநயநம்செய்துவைத்தல் முக்கியமான சங்கிரகமாகையாலும், மேற்சொல்லிய வசனத்திற்கு 'உபநயநாத்பூர்வம் சமுத்திரயாத்திரைபோன பிராமணனுக்கு உபநயநமே இக்கலியுகத்திற் செய்யலாகாது' என்று என் அர்த்தஞ்செய்யக்கூடாதென்கிறார்கள். அப்படி அர்த்தஞ்செய்தல் முறையன்றென்பதும், தர்மசாஸ்திரத்தினகருத்துக்கு விரோதமென்பதும் முன்னெடுத்துக்கூறிய தர்மசாஸ்திரவாக்கியங்களாலேயே நன்குவிளங்குமாயினும் அவ்வர்த்தம் சரியன்றெனபதற்கு வேறுஅநேக நியாயங்களுமுள்ளன.

அவற்றுள்.—

முதலாவது

ஒருவாக்கியத்தில் உபயோகிப்பதாகப்படிருக்கும் ஒரு ஜாதிரூபல அர்த்தங்களிருந்தால் எல்லா அர்த்தங்களுக்கும் தகுதியாகப்படி வாக்கியத்தை வேறுவிதத்திலாவதுபொருத்தி அர்த்தஞ்செய்துகொள்வது முறையன்று ஒருவேளை பல அர்த்தங்கள் பொருந்தும்படியாக இருந்தாலும் அர்த்தத்திற்கு இயலபாயுள்ள அர்த்தம் சரியாயப்பொருந்தும்பக்ஷத்தில் அதுதான் உத்தமமான அர்த்தம். இது சாமானனியநியாயம் துவிஜன் எனகிறபதத்திற்கு இருபிறப்பை அடைந்தவன் (உபநயநமானவன்) எனபது இயலபானஅர்த்தம் (ஆபஸ்தம்பர், போதாயனர் முதலியோர், பிராமண க்ஷத்திரிய வைசியாகளுக்கு உபநயநம் இரண்டாவது பிறப்பு எனகிறார்கள்). இவ்வர்த்ததிலேயே அப்பதம் பெரும்பான்மையும் பிரயோகிக்கப்படுகிறது ஆனால் சிலவேளைகளில் லக்ஷணையால் அப்பதம் இருபிறப்பை அடையக்கூடியவனையும் (உபநயனமாகாதவன்) குறிக்கலாம்; இவ்வர்ததத்தில் பிராமணனையன்றி க்ஷத்திரிய வைசியர்களைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதாகத் தெரியவில்லை.

அமரம், ௩-வது காண்டம், நாநாரத்தவர்க்கம், ஜாதத்தில் "த்ந்த விப்ர அண்டஜாத்துவிஜா:" என்றிருக்கிறது.

ஹலாயுதம், மேதினீ இந்நிகண்டுகளிலும் பிராமணன்பெயர்வரிசையில் துவிஜன் என்கிறபதம் காணப்படுவதன்றி க்ஷத்திரியவைசியப்பெயர்வரிசைகளிற காணப்படவில்லை.

மேற்சொல்லிய அமரம், ஹலாயுதம், மேதினீ முதலிய நிகண்டுகளால் துவிஜன் என்கிறபதம பிராமணஜாதிசாமான்னியத்தையன்றி க்ஷத்திரியவைசிய ஜாதிசாமான்னியத்தைச் சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதிலலையென்று தெரிகிறது.

உ0 கௌதம தாமம், க0-ம அதிகியாயம், க-சூத்திரத்தில

"வேதாத்தியயனஞ்செய்தல், யஜ்ஞம்செய்தல், தானஞ்செயதல், இமமூன்றும் எல்லாத்துவிஜர்க்கும் பொதுவான தர்மங்கள" எனறும்,

உ௧ கௌதம தாமம், ௮-ம அதிகியாயம், ௯-ம சூத்திரத்தில

"எல்லாத்துவிஜர்க்கும் விதிக்கபபட்டுள்ள மூன்று தாமங்களையும விடாது செய்துவருகிறவர் வேதம்வல்லவரெனபபடுவர்" என்றும்,

உ௨. கௌதம தாமம், ௧௦-ம அதிகியாயம் ௧-சூத்திரத்தில

"தங்களுடைய தர்மங்களைச் சரியாய்ச்செய்துவருவதற்காகப புகழப்படும் துவிஜர் கொடுக்கும் ஆகாரத்தை ஒரு பிராமணன் புசிக்கலாம்" என்றும்

சொல்லியிருக்கிறார். உபநயனத்திற்குமுன் எல்லாத்தாமசாஸ்திரங்களாலும் வேதாத்தியயனம் விலக்கப்பட்டிருத்தலின, மேற்சொல்லிய கௌதமவசனங்களால் துவிஜன் எனகிறபதம முதல் மூன்றுவாணத்தாரையும் குறிக்குங்காலத்து உபநயநமானவனையே சாதாரணமாய்க் குறிக்கிறதென்று தெரிகிறது.

சமுத்திரயாத்திரையை விலக்கியிருக்கும் வசனமானது முதல் மூன்று ஜாதிக்கும் பொதுவாக ஏற்றபட்டுள்ளது. சமுத்திரயாத்திரைக்கு பிராயச்சித்தஞ்சொல்லிய போதாயனர் சமுத்திரயாத்திரையைப் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் குற்றமென்கிறார்; பதனீயதையோ மூன்றுவாணத்தாருக்கும் உள்ளது.

௨௫ கௌதம தாமம், ௨௭-ம அதிகியாயம் ௩ சூத்திரத்தில

"பதிதனுடல் என்றால் துவிஜாதிக்குரிய தர்மங்களைச்செய்யும அதிகாரத்தை இழத்தலென்பது பொருள்" எனகிறார்.

பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், ௭-ம் சுலோகத்தில் 'பதிதனோடு ஒருவருஷபரிறகுமேல சம்ஸர்க்கஞ்செய்யும விப்ரன் பதிதனாகிறான்' என்றுள்ளதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்யுமிடத்து, மாதவாவிப்ரன் எனபது க்ஷத்திரியாதிகளுக்கு உபலக்ஷணம் என்கிறார்.

போதாயன கௌதம பராசர மாதவவசனங்களால் பதனீயதை எல்லாத்துவிஜர்களுக்கும் உள்ளதெனபதும், ஆதலினால் பதனீயதையை உண்டுபண்ணும் சமுத்திரயாத்திரை எல்லாத்துவிஜருக்கும விலக்கப்பட்டுள்ளதென்பதும் விளங்கும். இதுபறறியே இரகுவம்சத்தில், ௪-ம் ஸர்க்கம், ௬0-ம் சுலோகத்தில் 'பார்சிகதேசத்தை ஜயிக்க இரகுமகாராஜா கடாவழியாயச்சென்றார்' என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியானஞ்செய்த மல்லிநாதர், 'ஜலவழி மிகச்சமீபவழியாயிருந்தும் கடாவழியே என்றார், கப்பல்யாத்திரை நிஷித்தமாகையால்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்.

ஆகவே சமுத்திர யாத்திரையைப்பற்றி முதல்மூன்றுவர்ணத்தாருக்கும பொதுவாயேற்பட்டுள்ள மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாடுவாகியத்தில், துவிஜபதம் மூன்றுவர்ணத்திலும உபநயநம் ஆனவர் ஆகாதவர எல்லாரையும் குறிக்கிறதென்பது சாதாரணமான அர்த்தமுமன்று, சரியுமன்று. துவிஜபதத்தின் உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தம் இவ்விடத்திற் சரியாயப பொருந்துகிறதென்றும் அதுவே தர்மசாஸ்திரத்தின் கருத்திற்கு ஒத்திருப்பதென்றும் தெரிவித்தேன்.

இரண்டாவது

உச. ஆபஸ்தம்பதர்மம், உ-ம் பிரச்னம், எ-ம் படலம், கடு-ம் கண்டம், உரு, உச, உடு, உரு-ம் சூத்திரங்கள்.

"உபநயநமாகும்வரையில் ஒருவித அசுத்தியும அவரை (குழந்தைகளை அணுகாதென்று சிலர் அபிபிராயப்படுகிறார்கள்."

"சாஸ்திரவிதிப்படி உபநயநத்தாறுனை அவர்கள தங்களதாமங்களைச்செயட அதிகாரம அடைகிறார்கள்."

"விதிப்படி நடக்கச்சக்தி ஆரமபிக்குமெல்லை உபநயநமே."

"எல்லா ஸ்மிருதிகளும (வேவாறாக சொல்லுகின்றன."

உபநயநாதபூர்வம் (ருதோஷமுமில்லை யென்ப சிலருடைய அபிப்பிராயமென்றும, ஸ்மிருதிகளெல்லாம (வவாறே சொல்லுகின்றனவென்றும வெளிப்படையாய ஆபஸ்தம்பர் கொல்லியிருக்க, முறைசொல்லிய கட்டுப்பாடு வாகியத்தில் துவிஜபதத்திற்கு உபநயநமாகாதவன் என்று அர்த்தஞ்செய்து கொண்டு, உபநயநமாகாதவன் சமுத்திரயாத்திரை நேரிடப்பெறுவதற்கு என்னபிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு சுத்தமுறையும உபநயநத்திற்கே அருகனாகிறானென்று சொல்வதும தாமசாஸ்திரத்திற்கு ஒத்திருப்பதா?

மூன்றாவது

உடு-விஜ்ஞானேசுவரம், பிராயசித்தாதியாண்டம், சுராபானபபிரகரணம், (உடு-ம பக்கம்)

உபநயநாதபூர்வமசபவித்ரமது, யபானாதி சகலதோஷவயுக்தமும உபநயநத்தால பவித்ரியுண்டாகின்றதென்று மனுசொல்லவுமம அணுவாகஞ்செய்கிறார்.

உரு. மனுஸ்மிருதி, உ-ம் அத்தியாயம், உஎ-ம் சுலோகத்திற்கு(ககரு-ம் பக்கம்)

விபாகியானருசெயத மேதாதிதி ஒருகுழந்தைக்கு கர்பபம, பீஜம் இவைகள சமபந்தமான தோஷங்களெனறால உபநயநமவரையிலுள்ள எல்லாததோஷங்களுமெனறே அர்த்தங்கொள்ளவேண்டுமென்றும், இத்தனையும் உபநயநத்தால நிவிர்த்தியடையுமெனறுஞ்சொல்லியிருக்கிறார்.

மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், மேதாதிதி இவர்கள சொல்லியதற்கு விரோ

தமாய் மேற்சொல்லிய கட்டுப்பாட்டுவசனம் உபநீதனையுங்குறிக்கிறதென்றும் அவனுக்கு உபநயநங்கூடாதென்றும் அர்த்தம்பண்ணுவது சுத்தமாய்ப்பொருந்தாது.

நான்காவது.

உபநயநஸம்ஸ்காரத்தினாகுப் பிராமணனுக்குள்ள பாத்தியம் பரம்பராப் பிராப்தமானது; அது ஒருதலைமுறையில் உண்டாகும் குற்றத்தால் நசித்துப்போகக்கூடியதன்றென்பதை அடியில் வரும் வாக்கியங்கள்விளக்கும்.

உ௨ ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரசனம், ௪-படலம், க-கண்டம், உ௪, ௨௩, உ௨, உ௬, ௨௭, ௧௩-முதலிரண்டுகள்.

"பிராமணனுக்கு கசு-ம் பிராயம் பூர்த்தியாவதற்கு முன்பு உபநயநஞ்செய்துவைப்பதால கர்மவைகலல்யம் உண்டாகிறதில்லை (கசு-ம் பிராயம்வரையில் உபநயநமாகலாம்); கசு-ம் பிராயத்துக்குமேலானால் அவன் இரண்டுமாதகாலம் வேதாத்தியயநம்பண்ணுபவனுக்குரிய நியமங்களோடிருந்து பின்பு உபநயநமாய ஒருவருஷகாலம் பிரதிதினம் ஸ்நாநஞ்செய்துகொண்டு அப்பால வேதாத்தியயனம் ஆரம்பிக்கவேண்டும். வெறுடைய நாப்பிள்ளையும் பாட்டனும் அநுபநீதர்களோ அப்படிப்பட்டவனும் விரும்புவானானால் மடியிறங்கலான பிராயச்சித்தத்தைச்செய்துகொண்டு உபநயநம் செய்துவைக்கலாம்."

௨௮ ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரசனம், ௩-படலம், ௨-ம கண்டம், ௫-முதலிரண்டுகளில்

சகப்பனை, பாட்டன், முப்பாட்டன் இவர்களுக்கு உபநயநமாகாமலிருந்து நான்காம்தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநம் விரும்புவானானால் அவனும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தத்தைச்செய்து உபநயனம்பண்ணிக்கொண்டு கிரமப்படி உபநீதனாயிருப்பவனைப்போல் சகல தர்மங்களையும் நடத்தலாம் என்கிறார். வியாக்கியானகாரர் நான்காம்பாட்டனாரும், ஐந்தாம்பாட்டனாரும், அவர்களுக்கு முந்தியுள்ளவர்களுக்கும் உபநயநமாயிராதபக்ஷத்தில் அதற்குப் பிராயச்சித்தம் முன்னதெனறுசொல்லப்படவில்லையாயினும் ஆதலாலும் தாமதமிருக்கையால் தகுந்த பிராயச்சித்தத்தை விதிக்கக்கடவர் என்று சொல்லுகிறார்.

௨௯ ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரசனம், ௧௦-ம படலம், உ௯-ம் கண்டம், ௮, ௯, ௧௦-ம் சூத்திரங்கள்

"அபிசஸ்தர்கள் (வருணவந்தபிராமணனைக்கொன்றமகாபாதகி முதலியபலர்: ஆபஸ்தம்பதர்மம், க-பிரசனம், ௧௦-ம படலம், உ௯-ம கண்டம், ௮-௧-௯-ம் சூத்திரங்களிற் காண்க) கிராமத்துக்கு வெளியிற் குடிசை கட்டிக்கொண்டு வசிக்கவேண்டும். அத்தியயநம், யஜ்ஞம் முதலியவைகள் ஒருவருக்கொருவர் செய்வித்துக்கொள்ளவேண்டும், தங்களுக்குள்ளேயே விவாகம் முதலானவை செய்துகொள்ளல்வேண்டும். அவர்களுக்குப் புத்திரர்கள்பிறந்தால் அப்புத்திரர்களைப்பார்த்து அவர்கள் பின்வருமாறு சொல்லக்கடவர்: "எங்கள் கூட்டத்தினின்றும் புறத்துப்போங்கள்; எனெனில் ஆரியர்கள், குற்றத்தையெங்

கள் மேற்சுமத்தி உங்களைத்தங்கூட்டத்தாருள் சேர்த்துக்கொளவார்கள். இதன் உண்மை இவ்வுதாரணத்தால் விளங்கும்: அவயவங்கள் குறைந்தவன் அவயவங்கள் பூரணமாயுள்ள புத்திரனைப்பெறுகிறான்.''

ஹரதத்தர், வியாக்கியானத்தில் '' இமமாதிரியாகவே, தன் பாத்தியத்தை இழந்தமனிதன் தன் (ஜாதி) பாத்தியத்தைப் பூரணமாகவுடையபுத்திரனைப் பெறக்கடும்'' என்கிறார்.

ஆ. போதாயனர், உ-ம் பிரசனம், க-அத்தியாயம், உ-ம் கண்டிகை

கஅ, கக, உ0-ம் சூத்திரங்களில் மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பர் அபிப்பிராயத்தையே சொல்லுகிறார்.

தகப்பன், பாட்டன், முப்பாட்டன் அநுபவீதர்களாகவிருந்தாலும் நான்காம் தலைமுறையிலுள்ளவன் உபநயநஞ்செய்துகொள்ளலாமென்று ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியிருக்கும்பொழுதும், பிரஹ்மஹத்தியாதிமகாபாதகங்கள்செய்த அபிசஸ்தர்களின் குழைந்தைகளையுங்கூட ஆரியாகூட்டத்துள சோசகலாமென்று மேற்சொல்லிய ஆபஸ்தம்பபோதாயனதர்மங்கள் சொல்லும்பொழுதும் கலிவர்ஜயகட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் துவிஜ சபதத்திறகு உபநயநாதபூர்வமென்று அர்த்தம்பண்ணிகொண்டு சமுதத்திரயாதத்தினைசெய்தகுழந்தை உபநயநாதிசம்ஸ்காரங்களுக்கு அநர்கனென்று சொல்வதுந்தகுமோ?

ஐந்தாவது.

கக. கௌதமதர்மம, உ-ம் அத்தியாயம, க-சூத்திரத்தல

'' உபநயநத்திற்குமுன் இஷ்டமபோல் பேசலாம், நடக்கலாம, புஜிக்கலாம, அதனால் ஒரு தோஷமுமில்லை'' என்றிருப்பதற்கு வியாக்கியாதாவானவர், இது சுராபானாதிகளைநீக்கிச் சொன்னவிஷயமென்றும, சுராபானத்திறகுக குழந்தைக்கும் பிராயச்சித்தமுண்டெனறும், வேறுசிலரின அபிப்பிராயப்பிரகாரம, மறறப்பாபங்களுக்குங்கூட ஐந்து பிராயத்துக்குமுன் ஒரு பிராயசித்தமும் வேண்டியதில்லையேயன்றி ஐந்துபிராயத்துககுமேல் பதினொருபிராயம்வரையில காலபிராயசித்தமுண்டு; அதைக் குழந்தைககாகப்பிதாவானவ சுகிரத்தாவதுசெயயவேண்டும். பதினொன்றுக்குமேல் பதினைநதுபிராயம்வரையில அரைப்பிராயச்சித்தமுண்டு என்றும் சொல்லுகிறார்.

சுராபானாதிமகாபாதகங்களுககுக் குழந்தையாயிருந்தாலும் பிராயச்சித்தம் வண்டுமென்று சொன்னவர் அப்பாதகவிஷயத்திலுங்கூட உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லை.

ஆகவே மேலெடுத்துக்காட்டியபடி துவிஜர்களுக்குப்பொதுவாயேற்பட்டிருக்கும் கலிவர்ஜயக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியத்தில் (க) துவிஜன் என்கிறபதத்திற்கு முதல் மூன்றுவர்ணத்தாரையும்குறிக்கும்பொழுது உபநயநமானவன் என்ற இயல்பான அர்த்தமே சாதாரணமாய்வழங்கும்அர்த்தமாயிருப்பதாலும்

அவவர்த்தமே வாக்கியத்திற்குப் பொருத்தமாயிருப்பதன்றிச் சாஸ்திரத்தின் கருத்துக்கும் ஒத்திருப்பதாலும், (உ) ஆபஸ்தம்பர் உபநயநாத்பூர்வம் ஒருதோஷமுமில்லையென்பது சிலரின் அபிப்பிராயம்; இவ்வாறே எல்லாஸ்மிருதிகளும் கூறுகின்றனவென்று சொல்லியிருத்தலாலும், (ரு) மனு, விஜ்ஞானேசுவரர், முதலியோர் உபநயநத்திற்குமுன் உண்டாகும் தோஷங்களுகெல்லாம் உபநயநமே பிராயச்சித்தமென்று சொல்லியிருத்தலாலும் (ச) ஆபஸ்தம்பர், உபநயநஸம்ஸ்காரம் பிராமணனுக்குப் பரம்பராப்பிராபதமானதென்பதுவிளங்கத் தகப்பன் பாட்டன் முப்பாட்டன் ஆகுபவர்களாயிருந்தாலுங்கூட நான்காம்தலைமுறையிலுள்ளவன் விருப்பமுண்டானால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொண்டு உபநயநம்செய்துகொள்ளலாமென்று சொல்லியிருத்தலாலும், ஆபஸ்தம்பரும் போதாயனரும் அபிசஸ்தர்களின் புத்திரர்களைக்கூட ஆசிரியர்களோடு ஸவ்வியவகாரிகளாகச்செய்துகொள்ளலாமென்று சொல்லியிருத்தலாலும், (ரு) கௌதமசூத்திரவியாக்கியாதா சிசுக்களுக்குங்கூடச் சாராபானத்திற்குப் பிராயச்சித்தமுண்டென்று சொல்லியும் அந்தபபாபத்திற்காக உபநயநத்தை நிஷேதிக்கவில்லையாகையாலும் மேற்சொல்லிய கலிவர்ஜ்யக்கட்டுப்பாட்டுவாக்கியமானது தர்மமறிந்தோராற்சொல்லப்பட்டகாதலினால் பிராமாண்யமுடையதென்று நாம் அதை ஒப்புக்கொள்ளும்வாயில் மனு, கௌதமர், போதாயனர், ஆபஸ்தம்பர், மேதாதிதி, விஜ்ஞானேசுவரர்முதலிய தர்மசாஸ்திரகர்த்தர்கள் சொல்லிய அபிப்பிராயத்திற்கும் நியாயத்திற்கும் விரோதமாய் அக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்திற்கு அநுபநீதன் ஸமுத்திரயாத்திரையால் தனக்குரிய உபநயநபாதகியதை இழந்துவிடுகிறானென்று அர்த்தஞ்செய்தல் நமக்குமுற்றிலும் தகாதகாரியம். ஆகையால் அவ்வாக்கியமானது சமுத்திரயாத்திரையால் நிதியகர்மவைகலீயமுண்டாகக்கூடிய துவிஜனையே (உபநீதனையே) குறிக்கிறதென்று அர்த்தஞ்செய்யவேண்டியது அத்தியாவசியகமாக இருக்கிறது.

ஸமுத்திரயாத்திரைவிஷயமாக மேற்சொல்லப்பட்டுள்ள எல்லாவற்றாலும் ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்றி மூன்றுவசனங்களேயுள்ளனவென்பதும், அவற்றுள் ஹேமாத்திரியில் ஸமுத்திரயாத்திரைக்குப் பிராயச்சித்தம் ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் மூன்றுநாள் ஸமுத்திரயாத்திரையானது தோஷமுடையது ஒருமாசக்காராக்ருகபபிரவேசத்திற்குச் சரியானதென்று சொல்லியிருக்கிறானென்பதும், போதாயன தர்மத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரை பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் இன்னதென்றுஞ் சொல்லியிருக்கிறானென்பதும், எந்தக்கட்டுப்பாட்டை நாம் மீறி அக்கட்டுப்பாட்டால் இக்கலிகாலத்துக்கூடாவென்று விலக்கப்பட்டுள்ளவையிற் சிலவற்றைவிலக்காது கைக்கொண்டிருக்கிறோமோ, எக்கட்டுப்பாட்டு வாக்கியத்தை மீறிநடப்பதற்குப் பிராயச்சித்தமொன்றும் விதிக்கப்படவில்லையோ அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றாக " ஸமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜன் சுத்தனானாலும் சங்கிரகத்திற்கு இக்கலிகாலத்தில் அருகனல்லன் " என்றவாக்கியம் கலிவர்ஜ்யப்பிரகரணத்திற் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்பதும், ஸமுத்திரயாத்திரையைப்பற்

நிய இம்மூன்று வாக்கியங்களும் நித்தீய கருமத்திற்கு வைகல்லியமுடையாகு மிடத்தேதான் விரோதமென்று சாஸ்திரததாலும் யுக்தியாலும் ஏற்படுகிறதென பதும் செவ்வையாய்விளங்குகின்றன

ஸமுத்திரயாத்திரைசெய்த பெண்ணைப்பற்றியது

பரதநதராவஸ்தையில உபநயநாதபூர்வம் சமுத்திர யாத்திரைநேரிடப் புருஷகுழநதையைபபற்றி இதுவரையில விசாரித்தோம். அநத அவ தையில விவாஹாதபூர்வமுள்ள பெணகுழநதையைபபற்றி அதிகமாய்சொல்ல வேண்டியது அவசியகம

கூ. யாஜ்ஞவல்கிய விஜ ஞானேசுவரீயம், பிராயச்சித்தப் பிரகரணம், கூ-ம அதத்தியாயம், உகூக - ம சுலோகம், கூ-மபகுதம

"உபவாசமசெயதவளாய தசபாவுடையசொரூ ணறையும அடையாதவளுமாகிய பத்து வுடைய பெண ணைக் கலியாணம செயயலாம ஆனால பதி ருகிய தக ப்பனிடதது பிருநது அவளை காணாவாகுதல கூடாது

பிருஹந்நாரதீயம —(கூ.ப.ப எஎ.கூ.ச) வஸ்திரமிலலா தவளும், அகோராதத்தி ம உபவாசருசெயதவளும் சாஸ்யில் பெளஷத அக வஸ்திரம் தரித்தவளும், ஸ்நான ஏவாக ளையுடையளல்லள அ ாகள என்றடைய வாகளல்லளென்று மூன்று கருஞ்செ லுவினை வளுமாகிய பத்து வுடைய பெண் ணைத தீர்த்ததிலாவது அநநியகருக தில வது கலியாணஞ்செய்யலவேண்டும்"

கூகூ வசிஷடதாமம கூ-ம அதத்தியாயம், கூ, கூ, கூ, கூ-ம் சூதிரங்கள

"பதி ருகிய தந்தையானவன், தொகுஸ்திரீ லிலகு, அவள பிறனை அடைகிறவளாகையால அவளை (தகப்பனார் (ஸாந சயப ட ருபொருளுமிலலாக ஸ்திரியை விவாஹஞ்செய்ய வேண்டும்"

மனு, இரண்டாவது அதத்தியாயம், உகூஅ-து சுலோகத்தில் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

யாஜ்ஞவல்கியர், மனு, பிருஹந்நாரதர், வஸிஷடர் இவர்கள சொலலியபடி பதிநனுக்குப் பிறநத பெணணையும ஸநபிராமணன் விவாஹம் செயதுகொள்ளலாம்.

நான்சொலலவநதபெணணோ தாயதந்தையர்களுக்கு பாரிதீயம் வருவதற்குமுந்திப் பிறந்தபெண, அலலவாதநதிரியமான ஐநது பிராயமாகிய அதியாப்பருவத்தில ஸமுத்திரயாத்திரை நேரிடபபெறறதற்காக ஸ்ரீமத ஸ்ரீங்கேரி ஸ்வாமிகளவர்கள் ஸ்ரீமுகப்படி பிரஹ்மஹத்தியா திகளுக்கு பிராயசசித்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள ஸேதுஸ்நானமுதலிய கடினமான பிராயசசித்தங்கள் செயவிப்பிக்கப்பெற்ற பெண்; ஆகையால இப்பெண்விஷயத்தில் ஸமுத்திரயாத்திரா தோஷ ஸநதேகமேயில்லையென்பதும், ஸர்வதோஷ பரிகாரமான ஸேதுஸ்நாநத்தின் பின்பு இப்பெண் நிர்மலையாய் விவாஹாதி ஸமஸ்த ஸவவியவஹாரங்களுக்கும் யோக்கியதையோடிருப்பவளென்பதும் எல்லாருக்கும் எளிதில விளங்கக கூடிய விஷயங்களேயாம.

ஆகவே ஸமுத்திரயாத்திரை பதநீயதையை உண்டுபண்ணத்தக்க தோஷமேன்று விலக்கியிருக்கும் வசனங்களிலொன்றும் உபநயநாத்பூர்வமுள்ளபுருஷக்குழந்தையையும், விவாஹாத்பூர்வம் (ஐந்துபிராயமாகிய அறியாப் பருவத்து) உள்ள பெண்குழந்தையையும் ஸம்பந்தப்படுத்தாதென்பது நிச்சயமாயத்தெரிகிறது.

ஆகிலும் ஸமஸ்த தோஷவிஷயத்திலும் ஐந்து பிராயத்திற்குமேற் பதினைந்துபிராயத்திற்குட்பட்ட குழந்தைகளுக்கும் அற்பதோஷமுண்டு; பிராயம் ஐந்திற்குமேல் பதினொன்றுவரையில் அற்பதோஷத்திற்குக் கால்பிராயச்சித்தம்; பதினொன்றுக்குமேல் பதினைந்துவரையிற் பாதிப்பிராயச்சித்தமென்று சிலர் அபிப்பிராயப்படுதலால் ஸமஸ்ததோஷ பரிஹாரார்த்தமாக ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி மடத்தினின்றும் வேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், விதிப்படியுள்ள கோதானாதி அநேகதானங்கள் பிராமணபோஜனமுதலியன பிராயச்சித்தங்களாக விதிக்கப்பட்டன.

இப்பிராயச்சித்தம், ஸமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்காகக் குழந்தைகளுக்கு இக்கலிகாலத்தில் உசிதமாய் ஏற்படும் பிராயச்சித்தந்தானோ? இது ஸ்மிருதி ஸம்மதமானது தானோ? என்று சற்று விசாரிப்போம்.

ஈச. ஹேமாத்திரி, பிராயசித்தப்பிரமாணப் பிரகரணம், ௪௦௬, ௪௭-ம் பக்கங்கள்.

"கலிகாலத்து ஆபத்து அதிகமானபடியாலும், அநிவார்யமாய்ப் பாபம்வந்துசேருமாகையாலும், ஒவ்வொரு நிமித்தத்திற்கும் தனித்தனியே பிராயச்சித்தஞ்செய்வது அஸாத்தியமாகையாலும் சரீரம் அஸ்திரமாகையாலும் பாப பலத்தை அனுபவிக்குங்காலத்தில் நெடுங்காலங்கோரமாயும் கடினமாயுமுள்ள நரகங்களின் வேதனை சகிக்க முடியாதாகையாலும பாபத்திற்குப்பயந்து பச்சாத்தாபங்கொண்டபுருஷனுக்கு ஓரேகாலத்தில் ஸகலபாபமும் போகத்தகுந்த பிராயச்சித்தம் செய்யத்தக்கது.

ஈஉ. முனபரிஷத்ஸட்டிணம் சொல்லுமிடத்து எடுத்துக்கூறிய வசனம். போதாயனதருமம், உ-பிரச்நம், க-அத்தியாயம் உ-கண்டிகை கடு-ம சூத்திரம்.

"தர்மசாஸ்திரமறிந்தவன் காலத்தையும் பாபஞ்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு பலம் சரீரக்கூறு பாபத்தின் தன்மை இவையெல்லாவற்றையும் செவ்வையாய்ப் பரியாலோசனைசெய்து பிராயச்சித்தம் விதிக்கக்கடவன்."

கௌதமர், கஉ-ம் அத்தியாயம், ஙக-ம் சூத்திரத்திலும், மனு, எ-ம் அத்தியாயம், கசூ-ம், சுலோகத்திலும், அ-ம் அத்தியாயம், கஉசூ-ம் சுலோகத்திலும், யாஜ்ஞயவல்கியர், க-அத்தியாயம், ஙசூஎ-ம் சுலோகத்திலும் இதே அபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுகிறார்கள்.

ரூரு. கௌதமதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், கரூ-ம் அத்தியாயம், கச-ம் சூத்திரம்.

"எல்லாப்பாவதங்களும், எல்லாநதிகளும், புண்ணியஸ்தலங்களும், ருஷியாசிரமங்களும், டசுகொட்டிலகளும், தேவாலயங்களும், பாபதகபோகடிகக ற இடங்களாம்."

மேற்சொல்லிய ஹேமாத்திரி, போராயனா, கெ ா மா, மறு, யாஞ்ஞ வல்கியர் வசனங்களால பரசநதராவஸ்மி (ஸமுகத்திரபாத்திரா) கோவிம நேரிடப்பெற்ற அதிபாலயரான குரோசைக ுகுப பரிஷ்கசா து ென ி ன்ன விஷயங்களைப பரிபாலோசனை செயது ெ ன விகமான பிராயசி ாகதை விதிககவேண்டுமெனபது செவ்வையாயவிளங்குகி ா து

ரூஎ ஸ்மிருதிமுகதாபலம், சொக்தகாண்டதில (மைசூரபபதிபபு, உ-ம பககம்)

"சாவஜனமகதிலும சமபாதிகபபட பருண ாதசி முகலிப சாவபாபங்களு ா ச ாசாபக ிருசசாகாலல நசிகின்றன ெனப ம

ஜநநமுதல செயபபட பருண ாகிகு ாகி ழுள பாபகமும உபபாதகமும வடபத்தாதால (வடப கி ுசசாகாலல) நசிகின்றன ெனவளபதும,

இநத ஜனமகதிலும பல ா ா செயபபடடிருகிற மகாபாதகமொழிந்த புதிதாபூவகமான மகத்தான பாபமும அபகதிருசசா சாலநசிகதுபபோகின ா தென்பதும

பெரியோ ா வாகிபகுகாம' எனபம

"கிருசசாரம செபப அசுகுன அரன பிரசி ாநிபையை செபய வண்டுமென்று விஜ்ஞானேசுவரா சொலவு ா ா ெனபம

வயிததியநாதத் ஷீதா ஆ ா வாதஞ்செ கிறு

குறிப்பு (க) ஹேமாத்திரி—கிருசசாரமெனபது ா ாபதத்தியகிருசசாரம (உ) கெ ாகமா, போராயனா முதலியோர்—ஒரு ிருசசாரமெனப பகுதி ாள விரதம. (ங) அப்பத்திருசசாரமெனபது ஒரு ாகு ாரு செயயகூடிய ாருசசாரம அஃதாவது ரூ0-கிருசசாரம (ச) வடபசிருசசாரமெனபது ஆறு ருஷ ாதாரு செய்யகூடிய கிருசசாரம, அஃதாவது கஅ0 ாருசசாரம (ா) மவாதசாபத கிருசசாரமென்பது பனனிரண்டு ருஷ ாரு செயயகூடிய கிருசசாரம, அஃதாவது ரூரூ0-கிருசசாரம (சு) ஏகிபடி—பிராமணர்க்கோ ா காயபசிசுவையோ கொலலுகிறவன பருணண (உ0 அச, உரூ ம சூத்திரம.

ரூரு ஹேமாதரி, பிராஜாபத்தியகிருசசாரபபிரதியாமநாயபபி கரணம (மைசூரபபதிபபு, ரூரூ-ரூரூ-ம் பகககுகள)

"தேவலா கிருசசாரபபிரதியாமநாயம (க) கோதானம, (உ) மகாநதஸ்நாநம (சமுத்திரநதிஸ்நாநம), (ங) துவாதசபிராமணபோஜனம, (ச) ஸம நிரை மாதிர ுபம, (ா) இருநூறு பிராணாயாமம, (க) ஆயிரம திலஹோமம, (எ) பதினாயிரம (காயத்திரி) ஜபம என ஏழு விதமாம"

"லிங்கபுராணத்தில் பரமேசுவரரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்."

[இவ்வேழனுள் ஒவ்வொன்றும் கிருச்சரப்பிரதிநிதியாம்.]

"பிராஜாபத்திய கிருச்சரத்தையாவது அதன் முதற்பிரதிநிதியாகியகோதானத்தையாவது செய்ய அசக்தனுயுள்ளவனுக்குப் பிராஜாபத்தியகிருச்சரத்திற்குப் பிரத்தியாம்நாயமாக இக்கலியுகத்தில் சமுத்திரகநதிஸ்நாநமே சிரேஷ்டமான பிராயச்சித்தமாகும்."

"தேவலர்:—சமுத்திரகநதியென்பது கங்கை, கோதாவரி.....
.....தனுஷ்கோடி, காவேரி....."

"சுலோகௌதமர்:—சாபாக்ரமானது (தனுஷ்கோடி) ஸ்நாநமாத்திரத்தால் அப்தகிருச்சரப்பயனைக் கொடுக்கின்றது."

மேற்கூறப்பட்ட வைத்தியநாததீக்ஷிதீய ஸ்மிருதிமுக்தாபலத்திலும் ஹேமாத்திரியிலுமுள்ளவசனங்களால் தனுஷ்கோடியிற் செய்யும் அப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஒரு ஸ்நாநத்தால் இந்த ஜந்மத்தில் பலமுறை செய்யப்பட்டிருக்கிற புத்தி பூர்வகமான மகாபாதகமொழிந்த மகத்தானபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும், ஷடப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான ஆறுஸ்நாநத்தால் ஜநநமுதற் செய்யப்பட்ட ப்ரூணஹத்திக்குக் கீழுள்ள பாதகமும் உபபாதகமும் நசிக்கின்றனவென்பதும், துவாதசாப்தகிருச்சரபலப்பிரதாயகமான பன்னிரண்டு ஸ்நாநத்தால் சர்வஜந்மத்திலும் சம்பாதிக்கப்பட்ட ப்ரூணஹத்தி முதலாகிய சர்வபாபங்களும் நசிக்கின்றனவென்பதும் நன்குவிளங்கும்.

குறிப்பு. சமுத்திரயாத்திரை மகாபாதகமுமன்று; அதற்குச் சமமான அதிபாதகமுமன்று; பாதக உபபாதகங்களுள் ஒன்றில் அடங்குமென்பது எல்லா ஸ்மிருதிகளாலும் ருஷிகள் வாக்கியங்களாலும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

ஈஈ. பராசரமாதவீயம், பிரஹ்மஹத்யாப்பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ஈஈஉ-ஈஈஈ-ம் பக்கங்கள்.

"பரிஷத்தானது பிரஹ்மக்நனுக்குச் சாஸ்திரத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடி ஸமுத்திரஸேதுகமனத்தைப் பிராயச்சித்தமாக விதிக்கவேண்டும். (ஒருவன்) இராமசந்திரனுற்செய்யப்பட்டிருக்கிற ஸமுத்திரஸேதுவைப்பார்த்துப் பிரஹ்மஹத்தியைப் போக்கடிக்கிறான். ஸேதுவைப்பார்த்துப்பரிசுத்தனாகி ஸமுத்திரத்தில் ஸ்நாநஞ்செய்யவேண்டும்; வீட்டுக்குவந்து பிராமணபோஜனம் பண்ணுவிக்கவேண்டும்.

பராசரமாதவீயத்தில் சேதுதரிசனமுதலியவை பிரஹ்மஹத்தி தோஷத்திற்குப் பிராயச்சித்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், ப்ரூணஹத்தி முதலிய மகாபாதக அதிபாதக உபபாதகங்களுக்கெல்லாம் துவாதசாப்தகிருச்சரமாவது அதன் பிரதிநிதியாகிய கோதானமாவது, ஸேதுஸ்நாநமாவது, பிராமணபோஜனமாவது தக்க பிராயச்சித்தமாகுமென்று வைத்தியனாததீக்ஷிதீயத்திலும் ஹேமா

த்திரியிலும் சொல்லப்பட்டிருத்தலாலும், சமுத்திரயாத்திரை பாதக உபபாதகங்களுள் அடங்குமாகையாலும் மேற்குறித்தகுழந்தைகளுக்கு சமுத்திரயாத்திரா தோஷத்திற்கான விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தங்களாகிய ஸேதுஸ்நாநம், இராமநாததரிசனம், ஸஹஸ்ரகிருச்சரம், கோதானாதி அநேகதானங்கள், பிராமணபோஜனமுதலியன சாஸ்திரோக்தமான பிரதிநிதிபபிராயச்சித்தங்களே என்பதும், இப்பிராயச்சித்தங்கள் அக்குழந்தைகளின பிராயம் அறிவு முதலியவைகளுக்குச் சாஸ்திரப்படி விஹிதமாயேற்படக்கூடிய பிராயச்சித்தங்களேயென்பதும், மேற்கூறிய பராசரர், யாஞ்ஞயவல்கியர், மனு, போதாயனர், கௌதமர், ஹேமாதிரி, வைத்தியனாததீக்ஷிதர்முதலியோர வசனங்களாற் செவ்வையாய் விளங்கும்.

இதுவனையில் நடந்த இப்பிரசங்கத்தில்:—ஒருவனுக்குப் பிரகாசமாய நேரிடுந்தோஷத்திற்குத்தான் அவன் பரிஷத்ஸமமதமான விசாயகம் தேடிகொள்ள வேண்டுமென்றும், அப்படித்தேடுபவன உண்மையில பச்சாதாபமுடையவனாயிருக்கவேண்டுமென்றும, பரிஷத்தில் மறுவற்றவராய் நிஷபக்ஷபாதியராய்த் தர்மசாஸ்திரநியாயந்தெரிந்தவராய் ஒருவரிருந்தாலும போதுமென்றும், தர்மசாஸ்திர விதாயகம்செய்யும் பரிஷத் காலதேசங்களையும் பாபம்செய்தவனுடைய பிராயம் அறிவு சரீரக்கூறு பாபத்தின்தன்மை முதலியவைகளையும் செவ்வையாய் ஆலோசித்தே தீர்மானிக்கவேண்டுமென்றும சாஸ்திரமிருப்பதாக இச்சபைக்குத்தெரிவித்துக்கொண்டதுமன்றிப் பிரசங்கஆரம்பத்தில் குறிப்பிடப்பட்ட புருஷக்குழந்தைக்கும் பெண்குழந்தைக்கும் பராதீனமான பால்யாவஸ்தையில் நேரிட்ட பிரகாசமானதோஷம் சமுத்திரயாத்திரை; அதற்கு மிகவும் பசாதாபப்பட்டு அந்தத்தோஷநிவிர்த்திக்குப்பிராயசித்தம் விதிக்கவேண்டுமென்று சுவயமேமகாவித்வானும் வித்வத்சிகாமணிகள் எப்பொழுதும் சமீபத்திருக்கப்பெற்றவரும ஒருப்பிராணிவிஷயத்திலும் அநியாயமாய் அனுகூலத்திற்கோ பிரதிகூலத்திற்கோ காரணமாகாதவருமாகிய ஸ்ரீமத்ஸ்ரீங்கேரி சங்கராசாரியஸ்வாமிகள் மடத்திற்கு விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டார்கள். அந்தமடத்தாரால் அவர்கள் மனதுக்கேற்கக் காலத்தினியல்புக்கும் குழந்தைகளின் ஸ்திதிக்கும் பாபத்தின்தன்மைக்கும் சாஸ்திரப்படி விதிதமென்றுதோன்றியதை விதித்தாகளென்றுந் தெரிவித்தேன். இன்னும் சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனைக் கோஷடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளுதற்கு விரோதமாயிருக்கும வாக்கியம் ஒன்றே ஒன்றுதானுள்ளதென்றும், அவ்வாக்கியம் கலிவர்ஜயப்பிரகரணத்திலுள்ள கட்டுப்பாட்டு வாக்கியங்களில் ஒன்றென்றும், அக்கட்டுபபாடுவாக்கியங்களால விலக்கப்பட்டவையிற் சிலவற்றைக் காலாவஸ்தையையனுசரித்து நாம் விலக்காமற் கைக்கொண்டிருக்கிறோமென்றும், சமுத்திரயாத்திரைசெய்த துவிஜனின் ஸம்ஸர்க்கத்தை விலக்கிய மேற்குறித்த அவ்வாக்கியம் தர்மசாஸ்திர நியாயத்தாலும் யுக்தியாலும் உபநீதனையே குறிக்கின்றதென்றுந தெரிவித்தேன். இதுவன்றிப் பதினாயிருப்பவனுக்குப்பிறந்தபெண்ணும் விசேஷமான பிராயச்சித்தமொன்றுமினறியே ஸத்பிராஹ்மணனை விவாகஞ்செயதுகொள்ளும் யோக்கிதையை அடைகிறாளாகையாற் பாதித்தியாத்பூர்வம் பிறந்து சமஸ்ததோஷபரிகாரார்த்தமாக இராமேசுவர

ஸ்நாநம ஹைஸ்ரகிருச்சரம் முதலிய பிராயச்சித்தங்கள் செய்துகொண்ட பெண்ணின் விவாகவிஷயத்தில் ஒருவிதமானசந்தேகத்திறகும் இடமில்லையென்றும் தெரிவித்தேன். முடிவில் இக்குழந்தைகள் தங்களுக்குப் பரதந்திராவஸ்தையில் நேரிட்ட சமுத்திரயாதரா தோஷத்திறகுச் செய்தபிராயச்சித்தமானது இக்கலியுகத்திற்குப் பிரதானமானதென்று ஒப்புகொள்ளப்பட்ட பராசரஸ்மிருதியில் மகாபாதகங்களுள்முதலாயுள்ள பிரஹ்மஹத்திக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும, வைத்தியனுடைய க்ஷிநீயம, ஹேமாத்திரி இவைகளில், எல்லா ஜநயத்திலும் சம்பாதிகப்பட்ட ப்ரூணஹத்தியாதி சகலபாதகங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட பிராயச்சித்தமென்றும தெரிவித்துகொண்டேன்.

இவ்விஷயததை இனனும செவ்வையாயறிந்தோர்கள் அநேக சாஸ்திர ஆதாரங்களையும நியாயங்களையுமெடுத்துப் பலவிதமாய நிரூபித்துக்காட்டி மேற்குறித்த குழந்தைகள தாங்கள் செயத பிராயச்சிததத்தாற் சுத்தர்களாய் உபநயந விவாஹாதி சமஸ்சவ்வியவகாரங்களுககும அர்காகளானார்களென்று எல்லோரும் ஒப்புகொள்ளும்படி செய்வார்களென்பதிற் சந்தேகமேயில்லை. நிஷ்பக்ஷபாதிகளாயுளளவாரள அவ்வாறு ஒப்புகொள்ளுவதறகு முன் எடுத்துச்சொல்லப்பட்ட நியாயங்களே போதுமென்று எண்ணுகிறேன்.

இவ்விஷயததில நாம எல்லோரும் ஒருநாளும் மறவாது கருத்தில் வைக்க வேண்டியது ஒன்றுளது; அது யாதெனில்:—

பிராஹ்மணகுலத்தில் ஜநித்தவனை எவ்விததிலாவது உபநயநத்தால் பிராஹ்மணகர்மங்களுக்கு அதிகாரியாகப் பிராஹ்மணயம சிதைவுறாமற் காப்பாற்றுங்கடமையையும ஸ்திரீகளவிஷயத்திற் சடுமையினறி அதிகருணையுண்டொழுகும கடமையையும பிராஹ்மணனென்ற பெயருக்கு உரிமைபாராட்டுவோர்யாவரும் எப்பொழுதும் மேறகொண்டொழுகல் வேண்டுமென்று நமது தர்மசாஸ்திரங்களாவையும பலமுறையும் வற்புறுததிச் சொல்லுகின்றனவெனபது.

சகலதர்மசாஸதிரங்களின் கருத்தும் இவ்வாறிருக்க முற்சொல்லிய நிர்தோஷியான பெண்ணின் விவாஹததை ஆக்ஷேபித்தலும் பிராஹ்மணரெனப் பெயர படைத்தோரகும் அழகோ? அவ்விவாஹததிற் சம்பந்தப்பட்டவரை விலககலும் சாஸ்திரமுறையோ? கௌதமர், உக-ம் அத்தியாயம், க-சூதிரத்தில் அபதித்தத்தியாகியை (குறறமற்றவரை விலககுபவனை) பதிதன் என்கின்றாரோ!

இதுநிறக, சம்ஸர்க்கதோஷததைக்குறித்துத் தர்மசாஸ்திரம் என்னசொல்லுகிறதென்று சற்றுவிசாரிப்போம்.

ஸம்ஸர்க்கதோஷப்பிராயச்சித்தம்.

சக. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம், எ-முதல் கக-வரையிலுளளசுலோகங்களில (உகக-ம் பககம்).

பதிதனோடு, ரு-நாள், கo- நாள், கஉ-நாள், கரு-நாள், க-மாசம், உ-மாசம், சு-மாசம், க-வருஷம் வரையில் சம்ஸர்க்கம் செய்யும் விப்ரன் (சூதத்திரியவைசியர்களையும்கொள்ளவேண்டும்) அடியில்வரும் பிராயச்சித்தங்களைச்

செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று கிரமமாயதிகப்படுத்தப்பட்ட -அ- விதப்பிராயச்சித்தங்களையும் சொல்லி, க-வருஷத்திற்குமேல்ஸமஸார்க்கமுண்டாகும்பக்ஷத்தில் பாதித்தியமுண்டாகின்றதென்றும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் எந்தப்பாதகஞ்செய்தவனுடைய ஸம்ஸர்க்கம் அதை விளைத்ததோ அந்தப்பாதகத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமென்றுங்கூறுகிறார். வியாக்கியாதாவானமாதவர், ஸம்ஸர்க்கமெனறாற் கூடப்போவது, சாப்பிடுவது, இருப்பது முதலானவை யென்கிறார். கண்ணுவரும் இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

சக.யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேச்வரீயம், பிராயச்சித்தகாண்டம் (௩வது காண்டம்), உசுஐ-ம் சுலோகத்தில்

"மகாபாதகசதுஷ்டயம் செய்தவனோடு ஒருவருஷத்துக்குமேல் சம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் ஐந்தாவது மகாபாதகன். அவனுக்கு மற்றமகாபாதகிக்குச்சரியானபிராயச்சித்தமுண்டு" என்கிறார்.

மனு, விஷ்ணு இவ்வாறே சொல்லுகிறார்.

வியாக்கியாதாவான விஜ்ஞானேசுவரர்

"எந்தமகாபாதகியுடைய ஸமஸர்க்கியாயிருந்தாலும் அவனுக்குமரணப்பிராயச்சித்தங்கிடையாது; அவனுக்கு விரதம் சொல்லப்பட்டுள்ளது; மரணமவிரதமானது; ஆகையால் அவனுக்கு கஉ-வருஷப்பிராயச்சித்தந்தான் உள்ளது" என்றும்,

"மகாபாதகிகள் நான்குபெயர்கள் என்றுகுறிப்பிட்டு அவர்களோடு சேர்ந்தவன் ரு-வது மஹாபாதகியென்று வெளிப்படையாய சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும், அவர்களென்பது ஐ தாலனைகதுறியாதாசையாலும் ஐ சாவுடன் க-வருஷம் ஸமஸர்க்கஞ்செய்பவன் மகாபாதகனல்லனென்பது நிச்சயமாகிறது" என்றும்,

"ரு-வது மகாபாதகியோடு க-வருஷம் சேர்ந்திருக்கும் ஆறாவது பதிதனல்லனாகையால் அவனுக்குத் துவிஜாதிகளாமவர்களுக்கு ஹாநிகிடையாது; ஆனால் பிராயச்சித்தஞ்செய்துகொள்ளாமலிருக்கும் பாதகனோடு ஒருசாரியமுஞ்செய்யக்கூடாதென்று ஸாமானியமாய்ச்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஆறாவது பதிதனல்லனெனினும் அல்பபிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனதான்" என்றும்,

"மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிவிஷயத்திற் சொல்லப்பட்டநியாயமே அதிபாதகி, பாதகி, உபபாதகி ஸம்ஸர்க்கிகள் விஷயத்திலும் பிரவர்த்திக்கும்" என்றும் சொல்லுகிறார்.

"தேவலர்:—பதிதனோடு போஜன ஆஸன சையாதிகளெல்லாவற்றையும் ஒருவருஷம் விடாமற்செய்பவன் பதிதனாகிறான்."

௪௨. வஸிஷ்டதர்மம், க-அத்தியாயம், ௨௨-ம் சூத்திரம்.

"பதிதனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பதிதனாகிறான், அவனுக்கு யஜ்ஞம் அத்தியயநம் செய்

விப்பதாலும், அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் அன்று. ஆனால் ஓரோ ஆஸனம் முதலியவற்றை உபயோகிப்பதாற்றான்'' (யஜ்ஞம் முதலிய மூன்றால் உடனேபதிதனாகிறானென்பதும் மற்றவையால் ஒருவருஷத்தாற் பதிதனாகிறானென்பதும்பொருள்)

இதையே விஷ்ணு வெளிப்படையாகச் சொல்லுகிறார் மனு, கக-ம் அத்தியாயம், கஅக-ம் சுலோகத்தில் இவ்வாறே கூறுகின்றார்.

மேற்சொல்லிய பராசரர், மாசவர், யாஜ்ஞவல்கியர், விஜ்ஞானேசுவரர், மனு, விஷ்ணு, தேவலர், கண்ணுவர், வசிஷ்டர் முதலியோர் வாக்கியங்களால், பதிதனோடு ஒருவருஷம் விடாமற சகபோஜனம் சகசயனம் முதலியன எல்லாவற்றையும் செய்பவன் பதிதனோடு அபபதிதனுடைய பிராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டியவனாகிறான் என்பதும், ஒருவருஷத்திற்குக் குறைந்தகால சம்ஸர்க்கத்தால் ஸம்ஸர்க்கதோஷமும் அதனிமித்தமேற்படும் பிராயச்சித்தமும் படிப்படியாகக் குறைந்து வருகின்றனவென்பதும், ஐந்து நாள் வரை—பட்ட சம்ஸர்க்கத்திற்குத் தோஷமுமில்லை ஆனால் பிராயச்சித்தமுமில்லை என்பதும், ஆனால் பதிதனுக்கு யாஜ்ஞம் அத்யயனம் செய்வித்தாலும் அவனோடு விவாஹசம்பந்தஞ்செய்வதாலும் உடனே பதிதனாகிறானாகையால் அகற்சரிய பிராயச்சித்தமும் அவசியமாகேற்படுகிறது என்பதும் பதிதனுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தினிமித்தம் பதிதனாகிறவனுடனே ஒருவருஷத்திற்கு ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறவன் பாதிதியமடையாமலும் அல்பப்பிராயச்சித்தத்தாலுமாத்திரம் அகன்றுகிறானென்பதும், அப்படிப்பட்டவனின் சம்ஸர்க்கிக்கு (பதிதசம்ஸர்க்கிப்பரம்பரையில் மூன்றாம்படியிலுள்ளவனுக்கு) தோஷமில்லையென்பதும் செவ்வையாய் விளங்கும்.

மேற்சொல்லப்பட்டயாவும் யுகாந்தரவிஷயங்களேயென்று அடியில்வரும் மேற்றமாதிரிவாக்கியங்கள் விளக்கும்.

உரு. மேற்றமாதிரி (மம பபப்ப, ஐஐ-ப மம), பிராயச்சித்தமானதுசொல்லும் பிரகரணம்

''ஏவன் ஏவனோடு ஒருவருஷம் ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்கிறானோ அவனும் அவனுக்குச்சரியாகிறான். ஸம்ஸர்க்கத்தினால் சுத்திக்காக அவன் அவனுடைய விரதத்தையே செய்யவேண்டும்' என்று வியாசர்சொல்லியதும்,

'பதிதனோடு ஸம்ஸர்க்கஞ்செய்பவன் ஒருவருஷத்திற் பதிதனாகிறான்; யஜ்ஞம் அத்தியயனம்செய்வித்தலாலும் விவாஹத்தாலும் உடனே பதிதனாகிறான் சயன ஆசனாதிகளால உடனே பதிதனாகிறதில்லை; பதிதஸம்ஸர்க்கி பதிதனுடைய விரதத்தையே ஆசரிக்கவேண்டும்' என்று மனுசொல்லியதும்

யுகாந்தரவிஷயங்களேயாம்.''

''சுமந்து:— பிரஹ்மஹத்தி, சுராபானம், (சுவர்ண) ஸ்தேயம், குருதல்பகமனம் கலியுகத்தில் இந்நான்குமே மகாபாதகமெனப்படும்.

மகாபாதகங்கள் நான்கு என்றதினாலும், நான்கே என்றதிலுள்ள ஏகாரத்தாலும் கலியுகத்தில் மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கிக்கு மகாபாதகித்துவம் கிடையாதென்று நிச்சயமாகிறது."

"ஸம்ஸர்க்கி மகாபாதகி ஆவனாயின் அவனுடைய சம்ஸர்க்கிக்கும் மகாபாதகித்துவம் உண்டாகும். இவ்வாறே முடிவின்றித் தொடர்ச்சியாய் வந்துகொண்டேயிருக்கும். ஆகையாற் கலியுகத்தில் நேராக (தானே) மகாபாதகிஸம்ஸர்க்கஞ் செய்தவனுக்குங்கூட மகாபாதகித்துவங்கிடையாது. அவ்வாறே பராசரராலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது"

"பராசரர்:—கிருதயுகத்தில தேசத்தையும், திரேதாயுகத்தில் கிராமத்தையும், துவாபரத்தில் செய்தகுலத்தையும, கலியுகத்தில் செய்தவனையும் தள்ளவேண்டும்."

"வியாசர்:—கிருதயுகத்திற் சம்பாஷணத்தாலும், திரேதையில் ஸ்பரிசத்தாலும், துவாபரத்தில் அனனததாலும், கலியிற்செயகையினாலும் பதிதனாகிறான்."

"ஸ்மிருத்தியர்த்தசாரம்:—கலியுகத்தில் ஸம்ஸர்ககதோஷமில்லை"

"ஸ்மிருதிகாமதேனு:— மகாபாதகியுடைய ஸமஸர்ககதோஷமே கலியிலில்லை."

"பல ஸ்மிருதிவசனார்த்தங்களின் பரியாலோசனையால் பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குத் தோஷமில்லையென்பது பாதித்தியமில்லையென்பதைக் குறிக்கின்றதென்றும், ஆனால் அவனுக்கு ஸம்ஸர்க்கப்பிராய்ச்சித்தம் கலியுகத்திலு முண்டென்றும் சொல்லவேண்டும்."

மேற்சொல்லப்பட்ட ஹேமாத்திரிவசனங்களால் இக்காலத்தில் ஒருவருஷ பதிதஸம்ஸர்க்கிக்குங்கூட பாதித்தியமில்லை, ஆகலினாற்பாதித்தியத்துக்குரிய பிராயச்சித்தமில்லையென்பதும், ஆனால் யுகாந்தரத்தில் ஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படியிலுள்ளவனும ஸம்ஸர்க்கப்பிராயச்சித்தம் செயதுகொள்ளவேண்டியவனாயிருப்பதுபோல் கலியுகத்தில் முதற்படியிலுள்ளவன் சம்ஸர்க்கத்திற்குப் பிராயச்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனாகிறானென்பதும், மற்றயுகங்களில் ஒருவருஷஸம்ஸர்க்கபரம்பரையில் இரண்டாம்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படாமலிருப்பதுபோற் கலியுகத்தில் முதற்படிக்கு மேற்பட்டவர்க்குத் தோஷமொன்றும் சொல்லப்படவில்லையென்பதும் யாவருக்கும் எளிதில் விளங்கக்கூடியவையே.

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைக்குறித்துச் சாஸ்திரங்களெல்லாம் இவ்வாறுசொல்ல, ஸம்ஸர்க்கதோஷமானது தொடர்ச்சியாய் முடிவில்லாமல் இக்கலிகாலத்தில் எவ்விதத்திலாவது ஓட்டிக்கொண்டே செல்லுகின்றதென்று சொல்லும் பண்டிதர் மொழிக்கு எதிர்மொழியுமுண்டோ?

ஸம்ஸர்க்கதோஷத்தைப்பற்றி 'மாயூரநியாயம்' என்று ஒருநியாயம் இப்பொழுது வழங்கிவருவதாக நான் கேள்வியுற்றதுபோல் வேறுபலரும் கேள்வியுற்றிருக்கலாமென்று எண்ணுகிறேன். அந்தநியாயம் இன்னதென்று தர்மசாஸ்திரங்களொன்றும் விளக்கவில்லையாயினும் ஒருநண்பர் என்மேல்தயைகூர்ந்து ஒருதாரணத்தால் அதை விளக்கிக்காட்டி, அவ்வுதாரணம் மாயூரத்திற் சிலநாளைக்குமுன் நடந்தவர்த்தமானமென்றனர். இவ்வர்த்தமானம் மேற்சொல்லிய 'மாயூரநியாயத்தை' விளக்க எனக்கு உதவியதுபோற் பிறருக்கும் உதவுமெனக்கருதி அதை நான் கேட்டவாறு அடியில் எழுதியிருக்கின்றேன்.

மாயூரத்தில்நடந்த வர்த்தமானம்.

மாயூரத்தில் கிருஷ்ணசர்மாவென்னும் பிராமணர் மேல் மாத்ஸரியமுடைய இராமசர்மாவென்னும் பிராமணர் கிருஷ்ணசர்மாவை மடக்க ஒருபாயம் கண்டேனென்றார். ஹரிசர்மாவென்பவர் அஃதென்னவெனறார். 'கும்பகோணத்தில் சமுத்திரயாத்திரைநேரிடப்பெற்ற ஒருபிராமணப்பெண்ணுக்கு விவாஹம் நடந்ததறிவீரோ; அவ்விவாஹத்திற்கும் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் எப்படியாவது ஒருசம்பந்தம் கற்பித்துவிடலாமெனறு எண்ணுகிறேன்' என்றார். ஹரி, அதனாற் பயன் என்ன? என்றார். 'ஊர்வர்த்தமானமறியாதவரைபோற் பேசுகின்றீரே, நமதூரிற் சிலவலியோர் அந்தவிவாஹம் தோஷமுடையதென்று பலவிதத்திலும் பறைமுழக்கி அவ்விவாஹத்திற்கும் யாருக்கும் தம்மால் எவ்விதத்திலாவது சம்பந்தம் கற்பிக்கக்கூடுமோ அவரையெல்லாம் தம்மிச்சைபோற் பம்பரமாய் ஆட்டிவைப்பது அறியீர்போலும், இச்சமயத்திற கிருஷ்ணசர்மாவை ஏன் வாட்ட வழிதேடக்கூடாது' என்றார். ஹரி 'அவ்விவாஹம் உண்மையில் தோஷமுடையதுதானோ? நீர் விசாரித்தீரோ? சாஸ்திரங்கள் என்னசொல்லுகின்றனவோ?' என்றார். 'நீர் உலகநடையறியாதவரொன்றெண்ணுகிறேன்; கிருஷ்ணசர்மாவின் கொட்டத்தையடக்கச் சமயம்வாய்த்ததென்று நம்மூர் வலியோர்வழியை அநுசரித்து விவாஹம் தோஷமுடையதேயென்று சொல்லிக்கொண்டிராமல் எந்தப்பித்தனாவது சாஸ்திரத்தைக் கிண்டிக்கிளறி உண்மையாதென்று விசாரிக்கப்புகுவானா? உண்மை வேறுவிதமாயிருக்குமென்றே நம்புகிறேன். ஆயினும் அதை வெளியிடுவது நமக்குக்காரியஹானியன்றோ? இச்சூக்ஷ்மமறியாதவரோ நம்மூர்வலியார்? தம் பழைய பகையையெல்லாம் தீர்க்க வாய்த்தசமயத்தை வலியத்தள்ளும்மதியீனரோ அவர்?' என்றார். ஹரி 'நன்று! மாயூரம் கிருஷ்ணசர்மாவுக்கும் கும்பகோணம்விவாஹத்திற்கும் எப்படிச் சம்பந்தம் கற்பிக்கப்போகிறீர்?' என்றார். 'அது வெகுஎளிதில் முடியுங்காரியம், நம்மூர்வலியோர் அதற்கு வழிகாட்டியிருக்கின்றனர்; அக்கும்பகோண விவகத்தில் மாயூரத்திலிருந்து ஒருவர்போய்த் தாம்பூலம்வாங்கினர்; அத்தாம்பூலம் வாங்கினவர்செய்த பிதுர்சிராத்தத்தில் வேறொருவர் அபிச்ரவணதக்ஷிணைவாங்கினர்; அத்தக்ஷிணைவாங்கினவரைக் கிருஷ்ணசர்மா அமாவாசைதினம் ஹிரண்யசிராத்தத்திற்கு வரித்தான்; கிருஷணசர்மா இவ்வாறு அகப்பட்டுக்கொண்டான்; என்வலையிற் சிக்கிக்கொண்டான்; என்மனம்போல் அவனை இனி ஆட்டுவிப்பேன்' என்றார்.

மேற்கூறப்பட்ட உதாரணத்திலுள்ள சம்பந்தத்தொடர்ச்சி போன்றதற்கே மாயூரநியாயமென அவ்வூர்வலியோர் நலலகாளில் நவின்றனரபோலும்.

பெண்ணின் விவாஹத்தைப்பற்றித் தர்மசாஸ்திரங்கள்யாவும் முறையிடும் நியாயங்களையும் லமஸாக்கதோஷத்தைகுறித்துளள தர்மசாஸ்திரவசனங்களையும் சிறிதேனுங்கருதுவோர் மாயூரததில் தர்மசாஸ்திரம படும்பாடுகெகு நோவரோ, வலியாரால் மெலியார் வருந்துவததகு நோவரோ, எதற்குததான நோவரோ அறியேன்.

நியாயத்தையும் உண்மையையும் தெரிந்துகொள்ளச் சாவகாசமும் இடங்கிடமில்லாதசிலர் ஸ்ரீமத் ஸ்ரீங்கேரி ஸ்ரீமுகததிர்மானத்திற்கு நாம் கடடுப்பட்டவரல்லரென்று பிரதாபஞ்சொல்லிககொண்டதின் பயனிது; இஃதன்றி இப்பொழுது ஓர்ஊருக்குப் பலஸ்மிருதிவிதாயகர்கள ஏற்பட்டுவிடடார்கள்; சிலஇடங்களில் ஸ்திரீகளும் புருஷர்களும் ஒருவருக்கொருவர் தோல்வியின்றித தர்மசாஸ்திரம் விதிததுவருகிறார்கள, இன்னும தாமசாஸ்திரங்களிற் சிரதையுளளவாபோல் வேஷங்காட்டிச் சிலர் சாஸ்திரததினமேற பழியைச்சுமததித தங்களவீம்பும் பிரதாபமும் எவ்வளவுதூரஞ்செல்லுமெனபதைப் பரீக்ஷபாகிறார்கள். ஒருவற்கேற்க மற்றொருவன் பிராயசசித்தார்கனென்று உணமையிறறோன்றினுலும் அவனுக அதைப் பாவமென்றுணாநது பரிசாத்தாபபபட்டுப் பரிகாரந்தேடிக்கொணடாலன்றிப பிறருடைய நிரப்பநததிறகாக எனனசெயதாலும் பிராயச்சிததம் செய்துகொணடவனுக எண்ணப்படுதல சாஸ்திரமுறையோ? நீ எவ்வாறெண்ணினுமெண்ணுக நான பிராயசசித்ததுமென்று விதிப்பதை நீ செய்யவேண்டும்; பிராயச்சித்தஞசெயதுகொணடேனென்று சொனனுலும் போதுமென்று சொல்லிககொணடு தர்மவிரோதிகளான சிலா தங்கள ஆகம்பாவப்பெருககாலும, செல்வச்செருககாலும பராதீனரகளான ஏழைகளை ஏறிம்மிப்பதை நோக்கிநிற்பதும் ஸாதுககளுககுத தாமமாகுமோ? இவ்வாறு அதிகிரமங்கள் நடவாவண்ணமும் சாஸ்திரமானது அகமபாவிகளுக்குத தங்கள அதிகாரத்தைக்காட்டுவதற்கு ஒருஸாதனமாய் ஆகாவண்ணமும ஆநுககிரகிக்க வேண்டுமென்று ஸாதுக்களை மிகவும் பிராததித்துக கேடடுகொள்ளுகிறேன்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா

வைதிக வழியை மருவின ரென்போ
தருமநூன் முழுவதுந் தககவா றுணாந்து
நன்னெறி நின்று நலவழி யுணாததிசு
சத்தியஞ் சாந்தி தயைதவ முடையராய
யாவரு மதிக்க விலங்குவோ ரலரோ
இக்கா லததி னிடையே பலர்தாம
வறுமை மிகுததே வயிறறின் கொடுமையால்
வைதிக வேடம் வகித்துழல் பவராய்
அயலோ ரேவல ராயின ரந்தோ
இநநிலை மாறவு மெங்கணும் வைதிகம்
பண்டை நிலையிற் பயனுற றிலகவும்
சத்திய மோங்கவுந் தருமந் தழைப்பவும்
நித்திய நிமலனை நிதம்வழுத் துவனே.

ஸ்ரீரஸ்து.

அநுபந்தம்.

உகாரெவுபாணாநி ॥

க பராஜுவுவிய, விஜ்ஞாநேசுவரீயம் மஹிய பிராயசித்த பபிரகாணம், கஙா-வது பகுகம்.

கதஹிவ்ரதொஷ ஸ்ரு ரஹஸ்யுவ்ரத ஶாவரொஸ் । (பிஜ்ஞாநெஸ்வரீயெ) கத்ரு-ஶ் வ்ரு நிரிவெஸ்ரு ரநஹிவ்ரு ரதொ தொஷொய ஸ்ரு ரஸ்ரு ரஹஸ்ரு (கவ்ரு காஸம்) வ்ரு ரயஶ்சித்த ஶநு திஷ்டெஸ்; கதஸ்ரு ஸ்ரு ஸம் ஹொம ரஹ்ள த ஸ்ரு ரகவிகய ரகதா த்ரி தரொ ரவிஜ்ஞாத தொஷஸ்ரு ரஹஸ்ரு வ்ரு த ஶிதி ஶஹவ்ரு ।

உ. பொராயணகாமம, ஈ - மபிரசனம, ஊ - ம அநுபியாயம, ஈ-ஸ்ருதிரம.

(ஶ்ரு) ப்ரு ரயஶ்சித்த நி வகுஷ்ரு ரொ ऽவிவ்ரு ரதா நிவிஶொஷ்தம் । கவிவ்ரு ரதா நி ஶ்திவஷ்ரு । (கஸ்ரு) வ்ரு ரவ்ரு) கு ஶ்ரு ரெ வாஸ்ரி ஞிரி ரெஹஸ்ரி ரு கஸ்ரு ரயஶ்சித்த ஶிதி வ்ரு ரதா நி॥

ப ப அநுபியாயம, ஈ-ஸ்ருதிரமும் இதுவே.

க விஜ்ஞாநேசுவரீயம, மகுஷிய பிராயசித்தபபிரகாணம, ஈஈ, வதுபகுகம.

தத்ரயஶ்ரி கதா ஸ்ரு வயம் யஶ்ரு ஶாஸ்ரு கஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு வாஸ்ரி ஞிஹிரவ்ரு ஸ்ரு நிஶ்ரி ரிதா ஸ்ரி த ஸ்ரு ரயஶ்சித்த ஶநு திஷ்டெஸ் யஸ்ரு ஸ்ரு ஸ்ரு ஶத ஹிஜ்ஞ: கஸ்ரு ள "கெநஸ்ரி ரஹொ ஸ்ரு ஹஹ ஹ்ரு ரஹிகம் கு ரு தம் தத்ரு கிம் ரஹஸ்ரு வ்ரு ரய ஶ்சித்தம்" உ ரு நு வ்ரு ரஜெநா வமஜ்ரு, ரஹொ ஸ்ரு ரு தஶ நு திஷ்டெஸ் ॥

பராசரமாதவீயம, பிராயசித்த பபிரகாணம, ஈஈ0-வது பகுகம

யஶ்ரி தஹிஜ்ஞாநாய வஸிஷ்ரொ ரெ ஸ்ரு வாவம் ப்ரு கு ரு கு ரயஶ்ரு ஸ்ரு தஶ் ரு ரயஶ்சித்தம் வஹ ஶ்ரு ரொஹவ்ரு தி॥

ச. ஆபஸ்தம்ப தர்மம், க-பிரச்னம், ஏ-ம் படலம், உ-ம் கண்டம், கூ-ம் சூத்திரம்.

தொஷம்வொ-ய்யா ந வ ஶவ:ஃ வரொஹ்ய: வதி தஸ்ய ஸாவ்ய்ரெ ந ஸ்ய்ரா ஸ வ்ரயெவெ ந ம யதெ-ஷ ॥

ரு. கௌதம தர்மம், உ-ம் அத்தியாயம், கஎ-க அ-ம் சூத்திரங்கள்.

ப்ராஹணா ஹிஶம்ஸரெ ந தொஷஸ்ரவா ந யாவதா தொஷெண ஸாரவஷ்ட் । ஸ்ரிர ரெ ந ஸ்ரி ।

யாஜ்ஞ வல்கியம், ங-ம் அத்தியாயம், உஅரு -ம் சுலோகம்.

தியா ஹிஶம்ஸிரெ நா தொஷொ ஸ்ரிஷ்ட ஶொ ஶுதவாதி ந: । தியா ஹிஶஸ்ய தொஷஸ்ய ஸாஉதெ ஶ்ரஷா வஉ ।

சு. "ஹேமாத்திரி, பிராயச் சித்தப் பிரகரணம், மைசூர்ப் பதிப்பு, சகஉ-ம் பக்கம்.

(ஶ ந-ம்:) சுநாவிஷ்ட்ரா தொஷாம்ஶ ஶ-ரெ ந ஹொ ஹ்ரமிஶ்ரெ ஶொ ஶயெ ॥

எ. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், ங சகங-வது பக்கம்.

ஒ ஹ்ரஸ் தியாஜ்ஜ்வஜ்ரள । வியோ தெ ஷ: கு-ரீ த வரொ ந-ஶ தம் வ்ரதம் । கு ஹ்ரி வ்ரா த தொஷஸ்ய ரஹஸ்ய் ஶ்ரீ த ஶாவரொ ॥

அ. ஹேமாத்திரி, பிராயச் சித்தப் பிரகரணம், சகஉ-ம் பக்கம்.

வ்ரகாஶ கு தா நாம்ஶ வரிஷ ந-ஶ தா ப்ராயஶ்சித்தம் காயபு । "வியோ த தொஷ: கு-வ்ரீ த வஷ்ரொ ந-ஶ தம் வ்ரதம்" உ தி-க்வ்ரஹ்ய் தியாஜ்ஜ்வ்ரு வ நாக ॥

கூ. பராசர மாதவீயம், பிராயச்சித்தகாண்ட ஆரம்பம், உ0ரு -ம் பக்கம்.

வாவிரொ ந-தாவிந ஶ்ரித்தம் வ்ரகு-ம் ஸ்ரிஷ்ட: ஹவதி தச்ச வரிஷ்ரா யெ ந வ்ரதா ந-ஷ்ரரெ ந வ்ராயஶொ வஶ்ய: ஸ: காயபு தெ தத் வ்ரதம் ப்ராயஶ்சித்தம் ॥

கரு. ஷோமாத்திரி, பிரசயசித்தபரிமாணம், சதுர்மாசகம்.

ரநஃ । வ்யாவரெநாத்ரு-தாவெநத வஷாஜ்யுயரெந ச । வாவக்ஷ்ரு-வ்யுதெவா வாத்யா தாரெந வாவஷி ॥ யுயாயயா நரொऽயரும்ஷ்வயம்கூ-ரா ந-ஹாஷதெ। தயாதயா த்ரவெவாஷி ஷ்ரெநாऽயரெ-ணரு-வ்யுதெ। இதி ॥

கக. பாசசமா பீயம், பரிஷ்தலை ஸுஷணபிரமாணம், நூறு-மடாகம்.

வெஷ வெஷாமம விஷ-ஷாம யரு-ஶாஸ்ரம் விஜாநதாரு। ஸ்வயஜு ரதவிவ்ராணாஃஷ்வகுரு வாவ ஹிவெஷயெக ॥

கக வஸிஷ்டகாமம், கூ-ம அத்தியாயம், நு-ம சூத்திரம்.

கூவ் தாநாரரரு-ரூணா ஹூதிரரெரு-ரா வ ஷீவிநாம। ஸஹஸ்ரஸ ஸ்ரஶ்தாநாம வஷ்ரு-ரம்ரெநவ விஷ்ரு-தெ॥

(வேறொரு பதிப்பில் இது-சு-வதுசூத்திரம்)

ரஉள்ளிருந்து-கரு-ம அத்தியாயம், கக-ம் சுலோகம் இதுவே

கூ வஸிஷ்டகாமம், க-ம அத்தியாயம், எ-ம சூத்திரம்.

வத்தாரொவித்ரியொ வாவி யம்ஷ்ரெயா-வெஷ்ரு வாரரமாஃ। ஸயரு-ரு உதிவிஜ்ஜெயொ நெதரொஷாம ஸஹஸ்ரஸஃ। (வேறொரு பதிப்பில் இது நு-ம சூத்திரம்.)

கரு வாசகாயனகாமம், க- பிரசனம், க- அத்தியாயம், க- கண்டிகை கூ-ம சூத்திரம்.

கதஹாவெ ஶாவரா வரிஷ (ஹித்வா ரஹ்)வனுவா ஸ்ரு-ஸ்ரு யொ வாஸ்ரு-ரொகொ வாஸ்ரு ஹநிஹிதஃ। வ்ரதிவக்ஷ்ரு-த யரு-ஸ்ரு நெதரொ-ஸஹஸ்ரஸஃ।

கரு. கௌதமகாமம், உ-ம அத்தியாயம், ரு0 நு-ம சூத்திரங்கள் (பிஸ

ஸுநாஸ்ரூரெத ஶாவரொ ஸ்ரிவெஷ்ரொ ஹவஹி ரரு-ரெஷ்ரொஃ வ்ரஶஸ்ரம் காயரும் வத்தா ரரு ஸ்ரு-ணரு-ரும் வாரரமா வெஷாநாம், வ்ராம-

தகத்தில், உ-ம்அத்தியாயம் என்று எழுதப் பட்டுள்ளது.)

[illegible]

கசு. போதாயன தர்மம், க- பிரசனம் க-அத்தியாயம், க-கண்டிகை, கரு-ம்சூத்திரம்,

வஸிஷ்ட தர்மம், கசு- ம்அத்தியாயம் கூ-ம்சூத்திரம்.

[illegible]

கஎ. ஹேமாதரி பிராயசித்தப் பிரகரணம். காராக்கிருகப்பிரவேசம, கசுஉம்பக்கம் (மைசூர்ப் பதிப்பு)

[illegible]

கஅ. போதாயனதர்மம், பிராயச்சித்தப்பிரகரணம், உ-பிரச்னம், க-அத்தியாயம், உ-ம்கண்டிகை, க-முதல் கூவரையி லுள்ளசூத்திரங்கள்.

[illegible]

கக. ஸ்மிருதிக்ரமநாசம், கவிவர்ஜ்யப்பிரகரணம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

உ0. கெள்தமதர்மம், க0-ம அதியாயம், க - சூத்திரம்.

ஜிஜ்ஞாதீநாமேவ்ய நிஜ்ஞா ஹாநிஃ ॥

உஉ. கௌதமநாமம், உ-மஅதியாயம், க - சூத்திரம்.

வ்ரஸ்ஸாநாம்வ்கஜு ஸ்ஜிஜ்ஞாதீநாம் ப்ரமாணாஸ்ஜ்ஞீ வ்ரதிஜ்ஞாஹ்ரியாஹ ॥

உக. கௌதமநாமம், உக-மஅதியாயம், ஃ - மருத்திரம்.

ஜிஜ்ஞாதிகஜு ஹ்ரியா ஹாநிஃ வ்தநப

பராசரமாதவீயம், பிராயசித்தகாண்டம், எ - ம அ லோகம்

ஸம்ஸர்கஜு ரோவிரெ ஜிவ்ரஃ வ்தி தாஹிஷ்வ்கார்தஃ ॥ (ரோயவவ்ரா வ்ரா) கதுவிவ்ரஹ ணம்கூத்தியாதெரு-வ்ரகூஷணம் ॥

உச ஆபஸ்தம்பதர்மம உ பிரசனம சு-மபடலம, கரு ம கண்டிகை உக- ம உரு-உகம, ருத்திரங்கள். (புஸ்தகத்தில், எ-மபடலமென்றெழுதப பட்டுளளது.

வாரஸ்ரீகாம்ஸ்தெதாஜ்ஜ்தம்வ்ரதுஸ்வ்ஸ ருவ்சுருநா । ஜ்ஜ்ரிநாஃ । ஸ்ரவ்வ சுருநா நத்ரெநரியஸாவி ஜ்ரவ்வ சுருநா, நவ்யா நவ்ரு நிஷிஸ்கவா ஜ்ரிஹாவ்ரு ஜ்ரி । சூநவாரஸ்நாஉ ஸுருநாவ்ரய தாஹவஜ்ரி சூவ்ரிஸ்வவ்ரா ஜ்ரி தெரிகெ யாவ்தாவாஜ்ரிஸ்ரா நஜ்ரா ஜ்ரியம்.

உ - ஓவ நய நாஜ்ரி தாவ்வாரு ॥

உ - சுத் ஹ்ரியகாரஸ் ரெஸ்ஜ்ரு வ்தி

உரு - ஸ்ரா ரிஷ்வா ।

உசு - வ்ரு திஜ்ரு ॥

உரு. விஜ்ஞானேசுவரீயம, பிராயசித்தகாண்டம, சுராபானப் பிரகரணம, ரு-ம பகக்ம.

கதவவ்ரா ஸ்ரவ்ரு நயாசகு ரு தோவ்ஷ ஸ்ரு உவ்நய நரேவ்ரு ராயஜ்ரி ஜ்ரி-கு ஜ்ரு நம் நா மாரெஜ்ரு ஜ்ரு-ரு ரெஜ்ரு ஜ்ரு தகஜ்ரு ஜ்ரு ஸ்ரு ஜ்ரு ஸ்ரு ஜ்ரு ஸ

உசு. மனுஸ்மிருதி, உ-ம் அத்தியாயம், உ-ம் சுலோகம் (கக-ம் பக்கம்)

மாவெஹுவொவெஜ்ரோ தகஜ்ர் வளஹ
ளஜ்ரீ நிவ்ரூவெநஃ। வெவெஜிகும் மாஹிகும்
வெவெநா ச்ரிஜாநாஃவ்ரூஜ்ரூதெ-கூத்ரூயோ
கியிஃ-வெவெஜிகும் மாஹிகுவெஜ்ரூநஹ்ரூதிவ்
ஜெஹவம் வீஜ்ரூநிஜிதூம்வா வெவெஜிகுழ்-வளவம்
மாஹிகுழ் வனஃ வாவம் - கஹ்ரூஷ்ரூம் ஹ்ரூஃ
வெகாரணம் தஸ்ரூ வீஜ்ரூ மஹ்ரூயொ நிஜிதூ
ஹாவா ஹ்ரூஸ்ரூவிகுவிரோ ஜிஹொவ்ரூயெதெ ॥

உ. ஆபஸ்தம்பம், க-பிரசனம், க-படலம், ௪-நண்டம், உ-உரு-ம் பக்கம், உ-உரு-உ-ம் சூத்திரங்கள்.

உ-க- க்ரூஷ்ரூவஶாஸ ப்ரூஹ்ரூணஸ்ரூ நாதூ
ய க்ரூஷாவிஶாஸகூ க்ரூயஸ்ரூ உதூ-வி
ஶாவெஶ்ரூஸ்ரூ.
உ-௪ - கூதிக்ரூரெஞ ஸாவித்ரூரூஃ கூவெ
ஜ்தூ-ஶெத்ரூவிஜ்ரூம்ப்ரூஹ்ரூயப் ஜ்ரூரெஸ.
உ-ச கூயொவநய நழ் ॥
உ-ரு - தத்ஹ்ரூம்வ்ரூஹ்ரூஃ-ஃகொவஸ்ரூ நழ்
உ-கூ - கூயாஜ்ரூவ்ரூஃ ॥
உ-ஏ - கூயஸ்ரூவிதா விதாஃஹ ஹ்ரூதூ நூ-
வெதள ஸ்ரூதாரூம்தெ ப்ரூஹ்ரூஹ்ரூஸ்ரூ-தாஃ॥
உ-கூ - தெஷாஜிவ்ரூதாரூ ப்ரூயஶ்ரூதூழ் ॥

உ. ஆபஸ்தம்பம், க-பிரசனம், க-படலம், உ-ம் நண்டம், ரு - கூ-ம் சூத்திரங்கள்.

ரு - கூயஸ்ரூவிதாஃஹ்ரூஜி நாக நூ-ஸ்ரூயு
தெ உவநயநம் தெஶ்ரூஶாநஸ்ரூஸ்ரூ-தாஃ ॥
கூ - தெஷாஜ்ரூயாஶஃநம் ஹொஜநம்விவாஹ
ஜிதிஜவ ஜ்ரூயெஜ தெஷாரூ ஜ்ரூதாரூம்ப்ரூய
ஶிதூரூம்ப்ரூஹ்ரூஶவஷ்ரூணிதெ விஜ்ரூம்ப்ரூஹ்ரூஹ
ஸ்ரூம்வரெ ஜ்ரூயொவநயநம் தகஜ்ரூ கொவ ஸ
ஶ்ரூநம்வாவஶாநூரூஜிஃ॥

ஆபஸ்தம்ப தர்மம் க-மபிரச்னம், க-ம்ப படலம், ஏ-ஆ-கூ-க ம சூத்திரங்கள்

ஏ - [illegible]

அ - [illegible]

கூ - [illegible]

க0 - [illegible]

[illegible]

[illegible]

உகூ. ஆபஸ்தம்ப தாமம், க-பிரசனம், க0-மபடலம், அ, கூ, கக-ம சூத்திரங்கள்.

அ - [illegible]

கூ. [illegible]

கக - [illegible]

[illegible]

ஆபஸ்தம்ப தாமம், க-பிரசனம், கூ-ம்படலம், உச-ம்கண்

கூ - [illegible]

ஏ - [illegible]

டம், கூ-எ-அக, ம் சூ
த்திரங்கள.

அ - மஹுளுதஸ்யாவிஜூாதழ் ॥
க - சூதெய்ளுஸ்ஸியழ் ॥

ந ௦. பொதாயன
நாமம், உ-ம பிரான
ம க அத்தியாய
ம, க - பமாண்டிசை
க அ-க கூ-உ ௦ம் சூ
த்திரங்கள.

கூயவதிதாஸ்ஸவஸாய யஜுாம் ஶுரெ
ய ஸிதரெதாயா ஜகா உதரெதா ஐாவ
காதியொவிவஹாநாஃ வ-தாநுஸஜிஷ்ாவு
ஹுய-விபுவாஃவ்ரஜதா ஸுதெவாரூயாநு
ஸம் வ்ரதிவத்யெதி தயாவி நஸெம் ஜியஃ
வ தகிதெதெ நவெதிதவு ஜூஹுரெநாவி
ஸாஜூ நயெச ॥

ந க. பொதாயன
நாமம் உ அத்தியா
யம் ௪ - ௫ சூத்திரம்.

வ்ராஹ-வநயநாக காசெவாரகாசெவாஉகா
ஜூகஃ ॥

ஹுரஉ-தி தாக்ஷாராயாம் । நத-ஸ-ரா-
வாநாஉ்தி்ப்ரஸம்ஹ ॥

கூ௦ஹிராஃ

கூஶ்ரியபுஸ்வ வஷ்புணி வாஹொவா
வுஉ ஷொஶஃ । வ்ராய ஶ்ரிதாஐ ஜூஹு
ஜி ஸியொரொயிணவாவ ॥

விஷ்ணு:

ஶ்ரிணா ஜஐ வ்ரூதாதவ்ம் வ்ரஜாநாம்
ரொஹிணா ஜுயா । வாஹொ வாஹெஷ் ஊ
தவ்ஃ ஸவபுவாவெஷ்வ்ம் வியிஃ ॥

ஶஜ்ஃ

உளெநெகாஉஶ வஷ்புஸ்வ வஸுவ்ராஸ
வாஸ்வுஉ । வ்ராயஶ்ரித்ஸுரொஸ ஹ்ரூதா வி-
தாவாஸ்வ ஸ-ஹ்ரூஜ்ஜநஃ ॥

கூதொ வாஉதாஸ்யாஸ்வ நாவாராயொ

நவாதகம். ராஜஉணோ நதஸ்யாஹி வ்ரா
யஶ்சித ஸவி஧்யதெ ॥

கஜ்ஞாஸஶ்ரவெ ஧ெஷாஸொவவாஸா
ஶகிஜ்ஞநாம்.

விஜ்ஞாஶ்வொ:

வஷாம் வதிதா நாம் கஜ்ஞாம் வதிதா வஸா
யாஶ்ச வளுழி கூத தஶ ஸம்ஸ ஶுகாஶொ
வித வ்ராயஶ்சிதாம்|கஜ்ஞாம் கூஶ்ஹ் தவி
தூவஸ்ரூஶம்கா ராஜி யநாம் உஶவெஶ. க
ஜ்ஞாம் ஸஶ்ரவெ ஹெஜிதி வஜ்ஞஸ்ஸயஶெவ கஜ்ஞாம்
தூக்வதிதஸம்ஸஶாம்ஸ ஶ்ரவெஶ நவ
நு: வதித ஹஸ்தாஶ வ்ரதி ஶ்ரண்ஸ் யாஜிதி஧
ஶுயதி. வஷவஜ்ஞவதிதயள நஸம்ஸஶு
வ்ரதிஷெயொவி வரிஜ்ஞதொ ஶவதி கய
ஜ்ஞாயெஶாவ்ரஹஜ்ஞாரு ஧ெநஸ்ஸ்ஸ்ரூதி: ॥

வதிதஸ்ரு தூகூஶாரிம், விவஸ்ரூம் ஹொ
ராது ஶ்ரவொரஷிதாம், வ்ரா தஶ்ஸ்ரூஶ்ரெ நா ஹ
஧ெந வாஸஸா ஜ்ஜாஜிதாம் "நாஹ ஶெ஧ெ
ஷாஜ்ஞஶெஶெ஧ெ" இதிதி ரூஶ்ரெ ரூஶி஧யா
நாம் தூயெஶு ஸ்ரூஹெ வொஶ்ரவெஜிதி.
தயெஷாம் கஜ்ஞாம் ஸஶ்ரவெஜிதி வஶ
நாஶ ஸ்ரூவ்ரதி ரிகூ தஜ்யாவ தூஸ்ரு ஸ
ஸஶுா நஹுதாநுஶுயதி.

வதிதொஜ்ஞவஜ்ஞ: வதிதொ ஶவதி கு
ஜ்ஞ்ரு ஸ்ரியா: ஸாஹி வரமாதி நீதாஶிஸ்ரூ
ஶ்ரவெ யாஜிதி ॥

கூஜ்ஞ, ஸ்ரீஜ்ஞயவல் க்கிய விஜ்ஞயானே சுவரீயம், பிராயச் சித்தப பிரகாணம், கூ-ம் அதத்தியாயம், உகூக-டூசுலோகம், கூரு-ம்பக்கம.

கூகூ, வசிஷ்டத ர்மம், கூ-ம அதத்தி யாயம் ரூக - ரூஉ- ரூசூத்திரங்கள் கூம்

ஸ்ரு உயாநஃ ஸுஹாரவி உ்ராஸாஉ்ரீதா வ ராஉவி। நீவாஉ வ்ரு்தீரா விஉ்ராஸ்ரீ ரு ந ரு்ஷ்ரு்ஷாஉவி॥

ஊஹதாவக ஸுயிப்ரெ ஸ்ரூவகஸுவாஹ்ரு ஸ்ரீரா, ஸுவ்ரு நீயு்தயா வாவஸுஹவாக, வ்ரு திநிஜி ஸ்தம் வ்ராயஸ்ரி்தஸ்ய ஸுதரு்ரேஸுகுக்வாக, ஸரீரஸ்ரு்ரிரஸுவாக, வாவஹஸ்ரி ந்ரு ஹ வெ விரஸுகாய ஸ்வொரு தீவ்ரு நரக வெஉ நா யா ஸ்வொரு ரேஸுகுக்வாக வாவஹீரு்ரணா வஸ்ரா்தாவி நா வ்ரு்ரு்ஷெணெக வெஉயா ஸவ்ரு்வாவா வெ நாஉகம் வ்ராயஸ்ரி்தம் ஸவ்ரு யா>ஸரணீய ரெவ॥

ஷொஸுஸொம் ஸ்வ்ரு திவாஜி்தரேவ

மனு,உ-ம் அதிதி யாயம, உரு-அ- வ துசுலோகம.

ரு-ச. ஹேமாதரி பிராயசித்தரு பிர மாணப பிரகரணம ச0சு-ச0ஸ-ம ரு ககஙகள்

வ்ரு்ரு்ஷஸ ஸ்ரூவாரயா ந ஸ்வாய விஜ்ரூ நாஉஸ்ய நியொஹஃ॥

ரூரு. ரோநாய ன காமம, க-பிரச னம க-அ ரு தியாயு ம, க- கணடிகை, கரு-ம-ரு ரு தியம.

கௌதம, கா மம, கஉ-ம அ ரு தி யாயம,ரு்க- ரு ரு தி

மனு,ஸ-ம அ ரு தி யாயம, ககசு- ம ரு லோகம.

தஜ்ஜெஸ்ரு்ரியஸ்ரு்ரிஜ்ரு்ரு்ரு

௩௪. கௌதமத் ர்மம், பிராயச்சித்த ப்பிரகரணம், ௧௧-ம் அத்தியாயம், ௧௪ம் சூத்திரம்.

ஸவெ ஶிஶொ ஜ்யா, ஸ்ஸ்வாஃ ஸ்வஜ்ஜுஃ வாணுஹ்ரூஉ, ஸ்ஶ்யுரூநி, ஶிஷிநிவாஸ, மொஷ்டம், வஸிஷ்ஸ்ரூ உதிஷ்டெஶாஃ.

௩௭. ஸ்மிருதிமுக்தாபலம், சிராத்த காண்டம், மைசூர் ப்பதிப்பு, உ-ம்பக்கம.

தயாஉஷ்ஷ யுதெ:— ஸவுஜ்ஜ்ரூ ஜ்ரிகா ரூஹ ஹ்ரூ ணஹ்ரூ ஹ்ரூ ஹ்ரூ

ச்சப் பிரத்தியாம் நாயப் பிரகரணம், (மைசூர்ப் பதிப்பு, ௩௬௩-௩௬௫-ம்பக்கங்கள்

ஶிஶதம் வ்ராணரோயநம். திஶுஹொஶஸ ஹஸ்ரம் ஸ்ரீஶ்ய-த ஜுவஉச்யதெ ॥

வரெத வ்ராஜாவத்ய க்ரஹ்ரவ்ரத்யாஶ்ரயாஃ தஶாஹரெஶ்ரெ, ஈஶ்வரஃ ॥

வ்ராஜா வதெ்ரத-ம ளரெகா ஶாஶஶ வ்ராஶிணா ச-ஶுநம். ஸ-ஶ்ரமாநஶ் ஸ்ரநம் ஸம்ஹிதாரோத்ர ச-ச்யதெ ॥

வ்ராஜாவத்ய க்ரஹ்ரா ஶரணெ சுஶக்தஸ்ரத்த்ரத்ரா ஶ்ரயமொ ஶாநா ஶரணெ சா ஶக்தஸ்ரநஶ்ஸ்ரநரூவஶெவ சுஶுளய-மெ ஸஶ்ரச்ரநம்

சுதொ நஶ்ஸ்ரநஶெவ வயம்வ ஶஃ

தெவஶு ஸ-ஶ்ர மாநஶ்ரு:॥

ஹாரீரஶ்ரெ ய ஶ-நா நிஜுஶாச ஸ்ரஸ்வ்ரீ। மொஶாவரீக்ரஹ்ணவெணீ த-ம மஹஶ்ரரவி நாகிநீ ॥ ஶுரவஹா ஹீரரஶீ வஜ்ர-ஶா ஹவ நாஶிநீ। சுவெஜ்ரா வெவசுரவெரீ தாரவ ணீ-ஶு ஶஹாநஶீ॥ ய ந-வெஶ்ரு:ஶ்ரியாமஶ்ரமம் மா ஸாமரரஸம்மஶஃ। வ ஶதாஃ வ-ணுத்தரோந தெரா ஶஶ-ஶுநாஶ வாவஹாரிணீஃ ॥ஸ்ரஶு நா நெரக்ஷரா ந்ரணாம் ஸ்ரநெ ச-க்ரிஹ்ரு வ்ரதாஃ ॥

ஶளதஶஃ

வாவாஶ்ரம் ஸ்ரநரோத்ரண ஹ்ரஜ்வக்ரு ஹ்ரஹ்ரவ்ரதம்।

ச-வ-ரிதெ்ரரவவஜுஸ்ரு- வியிவ்ரு ஹ்ரவாதகெ, ஸ-ஶ்ர ஹெத-ம ஶநம் ப்ரயஶ்ரு ஶ்ரம் விநிஶ்ரிஶெஶ ॥ வரெதஸ்ரு வ்ரவயஹெ

நகக, பராசரமாதவீயம், பிரஹ்ம ஹத்தியாப்பிராயச்

சித்தப் பிரகரணம், ௩௩உ-௩௩௩-ம் பக்கங்கள்.

நஃவ-ணு0 மகுவா த- ஸாமரா। உஶயொஜந விஷ்ணு0 ஶதயொஜநரொயதம்॥ ராஶஉ ஸ ஶாஶிஷ்டம் நஊஸனுயஸனுிதம் । ஸெத- ஹ்ரு ஷோ ஸஶ்ரு ஸ்யுஸ்ஹ ஹதுாம் வுவொஹதி॥

விஜ்ஞாநெஶ்வரஃ

யயொக்த வ்ரகாரெண யாத்ரா0 கு ஸ்வா ஸெதள ஹ்ரு ஷ்டெஸதி தஶவாவக்ஷயஃ ।

ஸெத-ஹ்ரு ஷோ விஶ-ஊ தாக்ஷவமாஹெ த ஸாமரா। வ-நஃ வ தா மதொ வெஶ வாஸாயு ஶ-வ ஸவ்ரு தி॥ ஸவ-த ஸ்ஹ ஹ்ரு தாஶ்ரு க-யா உ ாஶ ஹொஜநம்।

ச0. பராசரமாதவீயம், பிராயச்சித்த காண்டம், எ-முதல் கக- வரையிலுள்ள சுலோகங்கள்.

ஸம்ஸமு ராஶரெஷிவ்ரஃ வதி தா ஶிஷ்ட காரா தஃ। வனுாஸாம்வா ஶாஸாம்வா ஶாஶரா ஹஶயாவிவா॥ ராஸயு ஶாஸஶெகம்வா ராஸ ஶயஶா விவா। ஸ ாஸ்ரு ஶெகஶ்ரு0வா த ஶ்ரு யு0ெஶ்ரு வ தஶஸஃ॥

வதித ஸம்ஸமெ ப்ராய ஶ்சித்தம் வியாத-0 தஶஸம்ஸமுஸ்ரு நிந்திதக்ஷ நுஶ்ரு யதி ஸம்ஸமுஶிதாஶிநா

கு ஹ்ரு விப்ரு ஹணம் கு ஹ்ரு யாஶெரு-வ ஶுக்ஷணு ஶ நு-ஷ்ரு ராஶெ தஶஸம்ஸமுஸ்ரு நிந்திதக்வாக

தயாவ ஶ நு-ஃ

யொயெந வதிதெஶெநஷ்டா0 ஸம்ஸமு0 யாதிராநவஃ। ஸதஸ்ரெவ வ்ரதம்க-யா தஸ்ஸம்ஸமு விஶ-ஊயெ॥

ஸஹாயாரணம் ஸஹயாநாஸநாதி

தஹாஹகுணுஃ

சூஸநா ஹ்யநாஹூநா ஸலாவாஸ ஸ ஹஸொஜநாஸ । ஸம்க்ராஃஞ்ஹ வாவாதி தெஸுவிநு ரிவாம்ஹஸ்தி ॥

ஸ க. யாஜ்ஞவல்கியவிஜ்ஞானேசுவரீயம், பிராயசித்த காண்டம், (௩-வது காண்டம்) உகூ0-ம் சுலோகம்.

வஹிஸ்ரு ஸம்வஸெஹ்ரிவெ வசஸ்ரம் ஸொவி தகுஸுஃ। வஹிஃ வஹ்ரிவுரெ ஸ்ரு-ஹ்ஹாஹிஹிஃ வகுஸுவஸு ஸ்ரம் யொதுஞ்ரு ஸம்வஸுதி ஸஹாயாரதி ஸொவி தகுஸுஃ யொயெந ஸஹ்ஹாரதி ஸொவி ஃயெவ ப்ராயஶ்சித்தம் கு-யுரிதி॥ தஃய ப்ராயஶ்சித்தா திஹெஶாயும் தகுஸ்ஃ ஹ்ஹணம் நவா-நுஃவாதகிகுவாதிஹெஶாஸ்ரு தஸ்ரு பஶ்ரு ஹெஹ்ஹ ஸம்வஸெ ஹிதுரு-வ ஹெஶதவுவ ஸிஹுவாக குவிஶவ்ரா ஹுகெவ ஸும் 8ஹ்ரு வாதகி ஸம்யொஶ் தகுஸுஃ கிநு தி வாஸுகுரு-வ வாதகுரிநாஜ்ஜெரு யொயெந ஸாஸமுரு-கொரொதி ஸொவி தகுஸுஃ ஹ்ரு தி தஃய்ரு ஹெவ ப்ராயஶ்சித்தம் கு-யுரிதி ஹுஶுயதி।

ஈதவுவ 8ந்நா ஸகுஸும் ப்ராயஶ்சித்த 8 ஸியாபாஹெ ஹுஸஹிஹிதி யொயெந வதி ஃ ஹெநஷாம் ஸம்ஸமுரு யாதி 8ாதவுஃ। ஸ ஹெவ்ரு வ்ரதம்கு-யுரு தகீம்ஸமுரு விரு-ஃயெ ॥

ஸிஸ்ரு நாவி॥ ஸாரொரு நொவவாத கு-ரு ஹெரு நஸ்ரி 8ாதுரு ஸம்ஸமெரு தகுஸ்ரா

யஶ்சித்தஹாக்ஷம் உஶிதம் - வாவாத்ஹநாயெ-
ந ஸஹ யஷ்ஸம்ஸ்ப்ஜ்ய்தெ ஸதஸெவ்வ வ்ர-
தம் கூயாழிதி ॥ கூதவவ ஶ்ந்ஹா ஸா
ரெந்ரெநஷ்விரோத்ரு வ்ரதிஷெயஃ க்ரூதஃ
வநஷ்வஹி ரநிணிழெத்தெ ஊயாழ்ட கஞ்ரி-
சுஸரோவரொ ஶிதி ॥

தயா நஸம்ஸமழ் ஸஜெக ஸகஹிஃ வ்ரா-
யஶ்சித்தெ க்ரூதெஸத்தி। கூத்ரவ ஸ்ஹ்ஹ-
த்ரூஶிஷ்ட யழ்ரூவி கூஶ்தொ ரேணாஞ்கிகூ
வழிஷ்ம் தயாவி ஸம்ஸஶிணு ஸ்ஹாதிஶி-
ஶ்ரூதெ ஸ தஸெவ்வ வ்ரதகூயாழ் ஶிதி
வ்ரதஸெவ்வாதிஶ்ரூக ரேணஸ்ரு வ்ரத-
ஶஷ்ட வாவ்ருக்ஷாஹாவாக கூதொத்ரு காகூ-
தெவி ஸம்ஸமெழ் வாஶ்ரூ வாஷிழுகூவெ ॥

தயா ஸ்ஹ்ஹா ஶ்ரூவ ஷ்ரெந ஸ்ஹ்ஷெவ-
ம்ரூ ரூ ஶ்ரூ ஶ்ரூ ॥ வரெத ஶ்ஹாவாதகிநா-
யஶ்ரூ ஶெதஷ்ஸ்ஹ ஸம்வஷெஶிதி ॥ ஶெதரிச்ரு
ஸவழுநாக வரூரூஷ்ட வ்ரூத ஷ்ஹ்ஹா ஶ்ரூ
வ்ரதூஷ்ட ஸம்ஸஶிணு வரவ ஶ்ஹாவாதகி
க்ஷ வவநாக தகுஸம்ஹரூரிணொ ந ஶ்ஹாவா
தகிக்ஷ்ழ ॥ நந ஶ்ஹாவாதகி ஸம்ஸமழுவர
வ ஶ்ஹாவாதகிக்ஷ ஷ்ரெதஃ நஷ்ஹ்ஹ்ஹ்ரூ
ஶிவிஶெஷ ஸம்ஸமழ் தஸ்ரு வ்ரூஶிவாரூரூக
கூதொ ஷ்ஹ்ஹ்ரூ ஸம்ஸஶிழ் ஸம்ஸஶிழ்-
ணொவி ஶ்ஹாவாதகி ஸம்ஸமெழ் வ்ரூ ஶ்ரூ-
ஊதி தஸ்ரூவி ஶ்ஹாவாதகிக்ஷம்ஸ்ரு ஸ. ஶ-
ஷ்ரெக ஸகெயிஶ்ரெ தஃ தஸ்ரூஶிஷ்ரெவம் ஸவி-

யாஜ்ஞ வல்க்கிய விஜ்ஞானெசுவரீய ம்- பிராயச்சித்தகா ண்டம்- (ந-வது க ண்டம் -) உசுரு-ம்சு லோகம்.

தஃஹுதீதி தெரிதி வ்ரகுதவிஶெ ஷ வாராஶிஃநா ஸவஃநாஃ ஸ்ஹுஹாஃவி ஶெஷ ஸம்ஸமுஸ்வெவ ஶஹாவாதகிக்ஷ ஹெதஃக்ஷஸ்யா வமிதக்வாசு. வாவஸுஸ்தி வ்ரதிஷெயா ஹாவொ ஸ்ரஹெதஃஃவ்ராஹ்ய ஹாவாதெவ சுதஸ்ஸம்ஸமிஃ ஸம்ஸமிஃணாம் ஶிஜாதி சுஜுஹ்யொ நஹாநிஹுவதி, வ்ரா யஶ்சித்தஞ ஹவதெவ நச ஸம்ஸமிஃ ஸம் ஸமிஃணஃ வாதிதுராஹம்வெ। சுயம் வ்ராய ஶ்சித்தஶிதிவாஸ்ஸ்ஸி। வாநஸ்ஸிஹி ரநிணிஃ ஸ்ஹெ ஸுராயஃம் சுஸ்ஸிசுஸ்ஸிசுரொஶிதி ஸா ராநெ ரெநஸ்ஸிசாத ஸம்ஸமு வ்ரதி ஷெயெந ஶஹாவாதகி ஸம்ஸமிஃ ஸம்ஸ முஸ்யாவி வ்ரதிஶிஜ்ஜுவாசு வாதிதுராஹா வெவி யஃக்ஷவெ வ்ராயஶ்சித்தி॥

ஸம்வஸுஸ்ரொண வததி வதிதெந ஸ ஹாவாரு। வாகு யாந, ஹொஜநாஸ்ந, ஶய மெந ரூளநஸ்ரூ வ்ளெவெவ்ஸ்ஃ ஸஃவுவா வெதி வாகுயா நாஃதி வ தஃஷ்டியஸ்ரு ஸ்ரஃஃதி கவெவ்ரு வதிதுவ்வ்ஹ தஃக்வ்ஃ. வாகுயா ந, ஹொஜநா, ஸ ந, ஶபமெநிதி உதரொ தாரு யஃக்ஷாநாம் நிஶெஃஶாசு

ஸம்வஸ்ரொண வததி வதிதெந ஸ ஹாவாரு। யாஜ நாஜ்ரூவநாஃரூளநா ஃநுவா நாஸநாஃவி॥

ஸம்வஸ்ரொண வததி வதிதெந ஸ ஹாவாரு யாஜநா ஜ்ரூ பநாஃரூளநா ஐதஃயா

சுஎ. வசிஷ்டஸ்ம்ருதி, கு- அத்தியாயம், ஃஎ-ம ஸூத்திரம்.

மனு, கக - அத்

தியாயம், கஅ0-கஅக ம்சுலோகங்கள்.

நாஸநாஸநாஶ । யொயெநவதிதெ ஶெநஷாஂஸஂஸமுஂயாதிசாநவஃ ஸதமெவெவ்ரதஂகுயுாதுஂஸமுவிஶுஶயெ ॥

சூங. ஹேமாத்ரி(மைசூர்ப்பதிப்பு ச0எ-ம்பக்கம்) பிராயச்சித்தப்பிரமாணம் சொல்லும் பிராகரணம்.

வ்யாஸஃ.— யொயெநஸஂவஸெசஷுஂ ஸொவிதுஸ்ஶகாஶியாசு । ஸதமெவெவ்ரதஂ குயுாதுஂஸமுவிஶுஶயெ ।

யஶுகுஜநுநா । ஸஂவுஸ்ரொணவதுதிவ திதெநஸஹாஸுரு । யாஜநாஶ்யாவநா ஏுள நாஸ்ஶெயாநுஸயநா ஸநாசு ॥

யஜநாஶ்யாவந யளநாநாஂ நிதுஸஂ ஸநாஸ்ஶெஃ வதுதிதுஸுஃ ॥

யொயெந வதிதெஶெநஷாஂ ஸஂஸமுஂயாதிசாநவஃ । ஸதமெவெவ்ரதஂகுயுாதுஂஸமுவிஶுஶயெ ஈசெயுதஏுஹாநாவிஷயஃ ॥

ஸஶுநுஃ — ப்ரஹஹதுா, ஸுராபாநஂஸ்ஶயஂஸுஂநாஸுஃ । ஏஹாவாதுகுஸஂஜூநி ஸுகுாரெயுவ கமுாயுஶெஹுதி உதுஶுர்ஹணா தெவகுாரரஹுகுயுஶெஹாவாதுகி ஸாஸஹிபுணொ நஏஹா வாதுகிகுவ்ழுதுஸ்யாவி ஸாக்ஷா நுஹாவாதுகிகெவ துஸ்ஸஹிபுணாவி ஏஹாவாதுகிகுஸ்யாசு தஸ்யாவி ஸாக்ஷா நுஹாவாதுகி ஸஂஸஹிபுகுவாசு துதுஃவாஸஏவெயுவிதுயுஸ்யாஸ்யாசு தஸாஜுகுயுஶெ ஸாக்ஷா நுஹாவாதுகி ஸஂஸஹிபுணாவி நஏஹாவாதுகிகுவ்ழு ॥

ஹேமாத்ரி (மைசூர் ப்பதிப்பு) சா0ள-ம்பக்கம், பிராயச்சித்தப் பிரமாணஞ் சொல்லும் பிரகரணம்.

தயாவொக்தம் வராஶரெ॥ தூஜெஜெ ஶாக்ஷ்ய-மெ தெ்ரதாயாம்ஹ ராஶ்ரீ-ஸ்ஜெ ஸ ஆவரெ கூலுகெ ஹ-கதாரஹ-கூளய-மெ॥

வ்யாஸः । க்ரேத ஸாஹாஷ்ய வததி தெ்ரதாயாம் ஸ்ஶுநெநத- । ஆவரெ கூநஸாஷாய கூளவததிகூஜுணா ॥

ஸ்ரதிகாரெயெநள ।

ஸாஸமுஷொஷொ நெநவஸ்ய ஹஹாவாதகி நஃகூளள॥

ஸ்ரதுயுஷாரெ ॥

கூளய-மெ ஸாஸமுஷொஷொ நாஸ்ஹ-கூ-கூழ ॥

ஸவம் வஹ-ஸ்ரதி வயுரயொவ நயாவதித ஸாஸமிணொ ஷொஷா ஹாவகுயநுவாதிதா ஹாவவாழ தஸ்ரதம் ஸமிணः பி வாவரெவெதி ஸ-ஷ்ஷுகுழ॥

(ஸரெஷுழ)

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை-600090.

மகாமகோபாத்தியாய
டாக்டர். உ. வே. சாமிநாதையர்
நூல் நிலையம்,
சென்னை-600090.